Allegorice de criſto ¶ In matutino) Tercia ps vbi oñdit qd ſit finis malorũ
⁊ dicit xps (in matutino) generalis reſurrectiõis (interfi
ciebã) .i. interficiã (oẽs pctõ. ter.) .i. q̃ habitãt ſuꝑ terram
qñ videlicet traſeunte nocte ⁊ nebula hui⁹ vite mortal' cla
ra luce apparebũt merita ſingulorꝝ q̃ mõ in hys tenebris
occultant ⁊ zizania cum tritico creſcunt vſq₃ ad meſſem.
Math. xiij. Et palea cũ tritico iacet vſq₃ ad ventilationẽ
Mathei. iij. Unde addit (vt diſꝑderem) .i. vt in illa meſ
ſe in illa ventilatione diſꝑdam (de ciuitate dñi) .i. de colle
ctione fideliũ (oẽs operãtes iniq̃tatẽ) cũ dicã angel' meſ
ſorib⁹ colligite ꝑmũ zizania ⁊ alligate in faſciculos ad cõ
burendũ. Math. xiij. Cũ ergo venero hũc ventilabrũ iu
dicij in manu mea ad ꝑmundandã₃ aream. Mathei. iij.
cui⁹ ventilabrũ i manu ſua ⁊ ꝑmũ. are. ſ. ⁊ ꝯgregabit tri
ticũ in horreũ ſuũ palcas aũt cõburet igni inextinguibili.
Moralit. ¶ Moraliter h̃ dicit vir iuſtus ⁊ legit eodẽ mõ de viro iu
ſto ſicut de xpo lectũ ẽ hoc addito qḋ ſic exponit (in ma
tutino) in reſurrectiõe (oẽs pec. terre. interfi.) .i. interficiẽ
dos preuidebã (vt diſꝑderem) .i. diſꝑdendos ⁊c. (vel in
matutino) ad lit. (interficiebã) .i. vincebã (oẽs pec. ẽre.)
.i. demones quorꝝ ꝓcuratione fiũt pctã in terra ⁊ dicit (in
matutino) q₂ ad lit. in mane magis tentat dyabolus ⁊ tũc
fiũt plura pctã qḋ ſignatũ ẽ Joſue. viij. Ubi dr̃ ꝙ feſtina
uit rex hay egredi mane ⁊ egreſſus ẽ cũ oĩ exercitu ciui
tatis Michee. ij. Ue q̃ cogitatis inutile ⁊ opamini malum
in cu. veſtris in luce ma. fa. illud. ꝓpter hoc cyſtercienſes vi
gilãt in mane nec lectos intrãt poſt matutinas ſ; ſũt i ora
tione vt ſic interficiãt (in matu. pec. ter. ⁊ diſꝑ. de ciui. do.)
.i. de cõgregatione ſua ſ; ⁊ totius eccleſie (oẽs ope. iniq̃t.)
.i. demões i ſignũ h̃ multe victorie facte ſunt in mane. vñ
Exo. xiiij. iã aduenerat vigilia matutina ⁊ ecce reſpiciẽs do
minus ſuꝑ caſtra egyptiorꝝ ꝑ columnã ignis ⁊ nubis iter
fecit exercitũ eorꝝ ⁊c. Itẽ .j. Regũ. xj. Saul ingreſſus ẽ me
dia caſtra in vigilia matutina ⁊ ꝑcuſſit amon vſq₃ du₃ in
caleſceret dies. itẽ ꝑ matutinũ intelligit principiũ tentati
onis ⁊ tũc interficiẽdi ſunt (pctõres terre) .i. ꝑmi mot⁹ ps.
Beatus q̃ tenebit ⁊ alli. puu. ſu. ad pe. Caſſian⁹ dũ adhuc
puuli ſunt allide filios babylonis .i. ſenſus carnales ne ſi
teneri nõ fuerint enecati in ꝑniciem noſtram ꝯualeſcãt ⁊
poſtea firmius radicati nõ poſſint euelli. hoc ergo dicit iu
ſtus (interficiebã in matu. vt de ci. dñi) .i. de aĩa ⁊ ꝯſcien
tia mea (oẽs ope. iniq̃.) .i. oẽs malos motus q̃ pariũt ini
quitatẽ anima iuſti ẽ ciuitas dñi Sapieñ. vij. ſ̃m aliã litte
rã anima iuſti ſedes ẽ ſapientie. Itẽ ꝑ matutinũ intelligi
tur adoleſcẽtia in qua interficiendi ſunt oẽs mali motus
⁊ mali mores. multi tamẽ expectãt vt nutriãt eos vſq₃ ad
veſperã .i. ad finẽ vite. ⁊ tũc q̃nq₃ nitunt interficere cũ ia₃
nõ poſſunt. eo ꝙ firmiter radicati ſunt vt annoſa quercꝰ.
Amos. ij. Altitudo cedrorꝝ altitudo eius ⁊ fortis ipẽ quã
ſi quercus mane igit ſunt interficiẽdi aliter nõ poſſunt in
terfici. Eſaie. xxvj. Juſticiã nõ fecim⁹ in terra .i. in corpore
nr̃o. ideo nõ ceciderũt habitatores eius. ſ. mali mot⁹ ⁊ di
cit oẽs ꝙ ẽ ꝯ quoſdã q̃ in ſe quedã vicia interficiũt ⁊ que
dã viuere ꝑmittũt. j. Reg. xv. Percute amalech ⁊ demolire
vniuerſa eius ⁊c. det nobis dñs ita oẽs iſtos pctõres diſꝑ
dere vt null⁹ eorꝝ in nobis remaneat ⁊ ita diſꝑdere (de ci
uitate dñi) .i. de aĩa cuiuſlibet noſtrũ oẽs operãtes iniq̃ta
tem vt tandem cũ igne iudicij examinati fuerim⁹. nõ inne
niatur in nobis iniq̃tas ſed ſ̃m miſteriũ centeſimi pſalmi
ꝑfecti inueniamur in oculis maieſtatĩ ꝙ nobis preſtare di
gnetur ieſus xps. Amen.

P3. q.

Pſalmus CI

**D Omine exaudi orationem meam et
clamor meus ad te veniat.**

¶ Titulus (oratio pauperis cu₃ anxiaret in cõſpectu dñi
effudit precem ſuã) ſupius inuitauit nos ꝓpha ad iubilũ
⁊ exultationẽ h̃ autẽ in hoc ps. qui ẽ quintus ps. penitẽtia
lis inuitat nos ad penitentiã ⁊ ẽ ordo cõgruus ⁊ nobis h̃
ordine demõſtrat ꝙ riſus dolore miſcebit ⁊ extrema gau
diũ luctus occupat ſicut dr̃ Prouer. xiiij. Et nox quantũ
cunq₃ longũ diem terminat Jeronymus. Ne inſoleſcant
ꝯtemplatiui ex ſuꝑabundãti leticia recte poſt pſalmos le
ticie ponit ps. iſte penitentie ſ̃m illud Eccli. xj. In die bo
norꝝ ne immemor ſis malorꝝ .i. penas ⁊ pctõꝝ tuorꝝ ⁊ con
uerſio Geneſ. viij. Nox ⁊ dies nõ requieſcent. Itẽ poſt le
ticiã agit de penitẽtia alia rõne videlicet q₂ anima oppꝛſſa
a peccatis iubilare nõ põt. vnde ad hoc ꝙ iubilet optet ꝙ
euacuent peccata. hoc aũt fit ꝑ penitentiã. Agit aũt hic ꝓ
cipue de illa pte penitentie q̃ dicit oratio vñ intitulat ps.
ab oratiõe ⁊ ẽ ſenſus tituli (iſte ps.) ẽ (oratio paupis) id ẽ
xpi q̃ cũ eſſet diues factus ẽ ꝓ nobis pauꝑ vt illius iopia
nos diuites eſſem⁹ q̃ hic orat in pſona ſua ⁊ mẽbrorum ꝓ
miſerijs paſſionis ſue ⁊ hui⁹ ſeculi neq₃ in quas pauꝑ ipẽ
⁊ mẽbra eius ꝓpter peccatũ ꝑmi hois iuſto dei iudicio de
iecti ſunt. vñ ait (cũ anxiaret) ⁊ q₂ ſcit ſe nõ niſi ꝑ dñm li
berari poſſe (in cõſpectu dñi effudit ꝑcem ſuã) vel ſic mo
raliter (iſte ps. ẽ oratio paupis) .i. anime pauꝑtatẽ ſpiritu
alẽ recognoſcẽtis nõ cuiuſlibet anime ſ; eius q̃ anguſtiat
de peccatꝭ ſuis vñ dicit (cũ anxiaret) ⁊ non ꝓ vana gloria
mundi (ſ; in cõſpectu dñi) q̃ videt abſcõdita cordis. Intẽ
tione monet oẽs recognoſcere ſuã miſeriã ⁊ petere miſe
ricordiã qua reſtituunt. Modus Quatuor ſunt partes.
Prima eſt deꝓcatiua captatio beniuolentie in qua nec fa
ctũ defendit nec facientis animus excuſat. Secũda ẽ fle
bilis narratio vbi exponit quã patit pauꝑtatẽ ibi (q₂ de
fecerũt) Tercia ẽ impetrãdi certitudo ibi (tu autẽ₃ dñe)
Quarta breuitatẽ ſuã diuine cõferẽs eternitati illã tranſi
turam ⁊ iſtã manſurã aſſerit ibi (reſpondit ei) In pſona
ergo xpi ꝑmo poſſum⁹ breuiter exponere Allegorice pri
mã partẽ vt in anguſtia paſſionis cõſtitutus dicat ad pa
trẽ (dñe) pater (exaudi orationẽ meã) q̃ in paſſione mul
tipliciter facta legit (⁊ cla. me⁹) q̃ plus eſt q̃ oratio (ad te
veniat) vt te ad miſerendũ excitet de hoc clamore Mat
thei. xxvij. Circa horã no. cla. i. vo. ma. di. hely he. la. A Allegorice ſ xpo i paſſiõe.

**¶ Non auertas faciem tuam a me in qua
cunq₃ die tribulor inclina ad me aurẽ tua₃.**

¶ Nõ auer. fa. t. a me) Quin me exaudias (i quacũq₃ die
tribulor) ꝑcipue vel maxime in die tribulationis .i. in paſ
ſione (incli. ad me au. tuã) ⁊ vt dr̃ in Glo. in hijs trib⁹ ver
ſibus ẽ figura epinome .i. crebra repetitio ſententie in qua
notatur orantis deſideriũ vnde adhuc tertium verſu₃ ad
dit dicens.

**¶ In quacũq₃ die inuocauero te velociter
exaudi me.**

¶ Exau. me. (planũ ẽ velociter fuit xps exauditus q₂ ter
cia die reſuſcitatus Joh. xj. Ego aũt ſciebam q₂ ſꝑ me au
dis. Heb. v. Cum clamore valido ⁊ lachrymis offerẽs ex
auditus eſt ꝓ ſua reuerentia. Moralit dicit anima pauꝑ Moralit.
⁊ penitens (dñe exau. ora. meã) Deut. xxxiij. Audi domie
vocẽ iude .i. confitentis ⁊ notanda ſunt (dñe) non demon
vel homo pure nõ ẽ eñi q̃cq₃ petendũ a dyabolo. quia nõ
eſt beneficus neq₃ diues nec ab alio quocunq₃ niſi a deo.
Dañ. vj. Oĩs q petierit aliquam petitionem a quocũq₃
deo vel homine niſi a te rex mittatur in lacum leonum .i. i
infernum. (Exaudi)
¶ Ad exitum audi .ſ. a peccato.
¶ In exitu de mundo.
¶ Ex corpore audi
¶ Extra audi .i. patienter (orationẽ) nõ dicit orationes. ſ;
ſicut in ps. Unã petij a dño ⁊c. Item vna eſt oratio quam
xps dictauit .ſ. pater noſter ⁊c. (meã) nõ alienã qḋ eſt con
tra eos qui volunt tm̃ ꝑ ꝓcuratores ⁊ cõtra alios qui fre
quẽter dicũt alijs orate ꝓ me: ſ; ipſimet nunq₃ volũt orare
Et nota ꝙ oratio exaudit quãdo ẽ cõmoda pura volans
deuota tenax. pia iuſta. Comunis breuis in xpo. cum ſpe.
locus ardor (commoda) ꝓ re vtili ſibi et celeſti vel ſpua
li. Roma. viij. Quid oremus ſicut oportet neſcimus Je B
ronimus Pauli oratio non eſt exaudita. ij. Cor. xij. Pro Cõditões tre
pter quod ter dñm rogaui ne diſcederet a me ⁊c. (pura) decim orõnis
ſine cogitationibus malis. Eccli. x. Muſce morientes per vt exaudiat
dunt ſuauitatem vnguenti) volans duabus alis de q̃bus

Thobie.xij. Bona eſt oratio cū ieiunio ⁊ elemoſyna (De
uota) cū hūilitate ⁊ timore Dan̄.iij. In anima contrita ⁊
ſpū humilitatꝫ ſuſcipiamur a te (tenax).i. aſſidua.j. Theſ
ſa.v. Sine intermiſſiōe orate. Iac.in fi. Multū valet dep̄
catio iuſti aſſidua (pia) vt ad deū fiat Eſaie.xlv. rogāt de
um nō ſaluantē (iuſta) tripl'r vt a iuſto fiat ⁊ ꝓ iuſto ⁊ in
finē iuſtū a iuſto Ioh.ix. Si q̄s dei cultor ē hunc exaudit
pſ. iniquitatē ſi aſpexi in corde meo nō exau. dn̄s. ꝓ iuſto
Ieremi.vij. Noli orare ꝓ pp'lo h̄ ⁊c. q2 nō exaudiam te.
fine iuſto. Mathei.xx. Neſcitis q̄d petatis.i. inordinate
petitis ꝓ vobis. Itē ꝯ alios Lu.x. Uis dicim⁹ vt deſcen
dat ignis de celo ⁊c. (Cōmunis) in pſona eccleſie vel vt
oībus pſit. ideo di pater noſter nō meus ⁊ da nobis nō
mihi (breuis) Math.vj. Orātes nolite multum loqui ſi
cut ethnici faciūt putāt.n. q in multiloq̄o ſuo exaudiunꝫ
(In xp̄o) Ioh.xvj. Si quid petieritis pa. in no. meo da.
vobis. (cum ſpe.) Iaco.j. Poſtulet in fide nihil heſitans
⁊c. (locus) Eſaie.lvj. Domus mea. do.o.vo. ⁊c.iij. Regū.
xviij. Quodcūq3 orauerint in loco iſto ⁊c. (ardor).i. cha
ritas.j. Cor.xiij. Si linguis ho.lo. ⁊ an.ca. autē nō ha.fa
ctus ſum ve.es ſo. ⁊c. ⁊ ſic patēt ꝯditiōes orōnis ſequitur
(⁊ clamor me⁹).ſ. cordis Damaſcen⁹ orō ē intellect⁹ aſcē
ſus ad deū Exo.xiiij. q̄d clamas ad me: (ad te veniat) vo
lādo cū duab⁹ aliis.ſ. cū elemoſyna ⁊ ieiunio Tho.xij. Bo
na ē orō cū ieiu. ⁊ ele. ⁊c. (nō auertas faciē t.a me) poſſu

C Que ⁊ q̄lis ſit viri iuſti oratio

m⁹ dicere vt ſupra dictū ē q ē crebra repetitio eiuſdem. in
his trib⁹ verſib⁹ ⁊ ſm hoc nō ē tāta vis faciēda i expoſiti
one cuiuſlibet verbi vl' diuerſificare poſſumus ſingula ver
ba q hic notatur que ⁊ qualis ſit viri iuſti oratio. Primo
enim captat beniuolentiam dicendo (domine) ⁊ ſe huum
exhibendo ⁊ recognoſcēdo. deinde oñdit orationē eē libe
rā dicēs (exaudi orōem meā) ſpōtanea ei ē orō nō coacta
poſtea oñdit eam eē deuotā cū dicit (⁊ cla.me. ad te veni
at) poſtea oñdit q̄d petat.ſ. videre deū facie ad faciē cum
dicit (nō auer.fa.tuā a me) liptote ē minus dicit ⁊ plus ſi
gnificat. Itē oñdit orationē ſuā eē neceſſariā dicēs (in q̄
cunq3 die tribulor) ſpecioſa em̄ ē miſcdia i tpe tribulatio
nis ſicut dicit Eccleſiaſtici.xxxv. Itē oñdit eā eē humilem
dicēs (incli. ad me au.t.) Eccli.xxxv. Oratō humiliātis ſe
⁊c. Itē fidelē cū dicit (in quacūq3 die inuo.te ⁊c.) inuoca
re ei ē fideliū Ioel.iij. Oīs q̄ inuocauerit. Itē anxiā cū di
cit (velociter exaudi me) Dicit ergo (ne auertas faciē t.)
h̄ facies deſiderata de qua ſupra tibi dixit cor m. exq̄ ſiuit

D Or de⁹ q̄n̄q3 auertit ſuam manū animā et faciem.

te fa.mea fa.t.do.re. (nō auer.fa.t.a me) Et notandum q
auertit q̄n̄q3 deus manū animā faciē manū vindicte. vn
de Iob.xiij. Manū tuā longe fac a me. Itē manū largi
tatis pſ. Aperis tu ma.t. ⁊ im.o.a.bn̄. Itē auertit animā
Iere.xv. Nō ē aīa mea ad pp'lm iſtū eijce.e.a.f.m. Faciē.
Ieremie.xviij. Dorſum ⁊ non faciem oſtendam eis.
¶ In quacūq3 die tribulor) multi ſunt dies tribulationis
Eſaie.xxxvij. Dies tribulatiōis ⁊ anguſtie ſ ſpecialiter di
es mortis ⁊ dies iudicij ſunt dies tribulatiōis Soph.j. tri
bulabiꝫ ibi fortis. Roma.ij. tribulatio ⁊ anguſtia in omnē
animā hoīs opantis malū (incli. ad me au.t.) nō dicit au
res q2 vna ē miſerie. de qua Exo.iij. Clamorē eoꝝ audiui
alia eſt iuſticie de qua Sap̄.j. Auris zeli audit oīa (in q̄
cūq3 die inuo.te).i. intus vocauero p fidē alr q̄ in fide non
petit nihil recipit Iac.j. Poſtulet i fi. nihil he. (velo. exau
di me) exau. nō differas audire. Abacuc.j. Uſq3q̄ clama
bo ⁊ nō exaudies vociferabor ad te vim patiēs ⁊ nō ſalua

4 bis Eſai.v. Feſtinet ⁊ cito veniat opus eius.

¶ Quia defecerunt ſicut fumus dies mei ⁊
oſſa mea ſicut cremium aruerunt.

E Allegorice de xp̄o in paſſione.

¶ Quia defecerunt) Secūda ps in qua ē flebilis narratio
quā ꝑ Allegorice in pſona xp̄i exponā in paſſione q̄ cōſti
tut⁹ dicit (velociter exau.me) ſc3 an̄q3 moriar quare q2 iā
moriturus ſum hoc ē (q2 defecerūt ſicut fum⁹ dies mei)
id ē termin⁹ venit vite mee i corpe mortali. ⁊ dicit (ſicut fu
mus) q̄ euaneſcit in q̄ notari pōt q multis ꝑter ſtulticiā
eoꝝ vacua ⁊ inutilis fuit vita ⁊ labor illi⁹ q2 noluerūt cō
uerti ad fidē ei⁹ vn̄ cōqueriꝫ p Eſai.xlix. Dicēs in uacuū
laboraui ſine cauſa ⁊ vane fortitudinē meam ꝯſumpſi (⁊
oſſa mea) ad lit. (ſicut cremiū arue.) id ē i cruce a ſue car
nis humore ⁊ pinguedine quaſi ſeparata ſunt quādo ita
me extenderunt vt oīa oſſa mea apparerēt ⁊ nūerari poſ
ſent vn̄ ſupra dinumerauerūt oīa oſſa mea. Huic expoſi
tioni cōcordat alia lr̄a q̄ hab3 (oſſa mea) ſicut (i frixorio)
ſc3 in ara crucis confrixa ſunt.

¶ Percuſſus ſum vt fenum et aruit cor me
um quia oblitus ſum comedere panē meū.

¶ Per. vt fe.) Eſtu tribulationis ⁊ falce diuine ſententie
quā alibi nō tam falcem q̄3 gladiū vocat. Zach.xiij. De⁹
pater dicens Framea ſuſcitare ſup paſtorē meū ⁊ ſup vi
rū co.i. ſup filiū quē miſi ad reducendā ouem perditā3. q̄
eiuſdē ſubſtantie mecū3 ē (⁊ aruit cor meū).i. in caumate
paſſionis imminētis obſtupuit hoc ē qd̄ ipe dixit Math.
xxvj. Triſtis ē anima mea vſq3 ad mortē ⁊ hoc fuit q2 ſm
ſenſualitatē humanā timebat ⁊ reſpuebat mori hoc ē (q2
oblitus ſū co.pa.meū).i. ſm ſenſualitatē nō curabā face
re voluntatē patris patiendo mortē q̄ cibus meus ē Ioh.
iiij. Ego cibū habeo mādūcare quem vos neſcitis. ⁊ poſt
meus cibus eſt vt faciam voluntatem eius qui miſit me:
vt perfi. opus eius.

¶ A voce gemitus mei adheſit os meum: 6
carni mee.

¶ A voce gemit⁹ mei) in cruce (adheſit os meū).i. iohes
fortis diſcipul⁹ (carni mee).i. mr̄i mee. hij em̄ duo ei i cru
ce pendēti aſtiterunt ſicut adhuc in libro laycoꝝ depingiꝫ
tūc etiā adheſit os carni. q̄n ipe xp̄s ꝯmēdauit matrē Io
hanni Ioh.xix. Cū vidiſſ3 ieſus matrē ⁊ diſci. ſtantē quē
dili. dicit matri ſue mulier ecce fi.t. deinde dicit diſci. ecce
mater tua ⁊ ex illa hora ac.e. diſ. in ſuam.

¶ Similis factus ſum pellicano ſolitudi 7
nis factus ſum ſicut nocticorax i domicilio

¶ Solitudinis) h̄ cōparat ſe xp̄s trib⁹ auib⁹ ſc3 pellicano
nocticoraci ⁊ paſſeri. ⁊ hoc ſm tres ſtatus ſuos.ſ. an̄ paſſi
onē in paſſione poſt paſſionē pellican⁹ ē auis q̄ habitat in
ſolitudine ⁊ xp̄s in ſolitudine vteri virginalis habitauit q̄
homini fuit inuia ⁊ incognita viro ⁊ ſolus de vgine natus
in ſolitudine pſepij inter duo vt dr̄ animalia inclinatus in
ſolitudine etiā deſertī cōuerſatus. ita q parētibus ⁊ notis
incognitus fuit. factus fuit ergo ſilis pellicano ſolitudinis
an̄ paſſionē de ſtatu aūt paſſionis addit (fact⁹ ſū ſicut no
cticorax in do.) vel in parietinis (nocticorax) ē coruus no
ctis q̄ manet in parietinis.i. in ruinis qd̄ xp̄o cōuenit ſm
ſtatū ſue paſſionis q2 de iudeis excecatis natus fuit. q. cor
uus noctis ⁊ ab ipis ruituris occiſus ē tamē ab eis ei⁹ mi
ſericordia nō receſſit ſ ꝓ ipis orauit dicēs. Luce.xxiij. In
paſſiōe ergo potuit dicere (fact⁹ ſum ſicut nocti. in do.) vl'
in parietinis in reſurrectiōe aūt potuit dicere qd̄ ſequitur

F Qualr xp̄us cōpat ſe pellicano nycticoraci ⁊ paſſeri ſm tres ſtat⁹ ſuos.

¶ Uigilaui et factus ſum ſicut paſſer ſolita
rius in tecto.

¶ Uigilaui) id ē a ſomno mortis euigilaui in quo paſſio
ne obdormieram ⁊ in aſcenſione (factus ſu3 ſicut paſſer)
volās in celū ſignatus p paſſerem qui in agro dimitteba
tur libere auolare poſt immolationē alterius paſſeris. Le
uiti.xiiij.) Solitarius in tecto).i. in celo vel (ſingularis)
vl' vnicus qd̄ in idē redit ⁊ ei ꝓprie ꝯuenit q2 ſicut ipe dicit
Ioh.iij. Nemo aſcēdit in celū niſi q̄ de ce. deſ. fili⁹ hoīs q̄
ē in ce. hāc aūt gloriā reſurrectiōis ⁊ aſcenſionis preceſſit
humiliatio ⁊ vilificatio facta a iudeis ſm illud Prouerb.
xvj. Gloriam precedit humilitas vnde adhuc de illa humi
liatione dicit.

¶ Tota die exprobrabant mihi inimici mei
et qui laudabant me aduerſum me iurabāt

¶ Ini. mei) videlicet iudei (⁊ q̄ lauda.me) palā ſ ficte di
centes Mathei.xxij. Magiſter ſcimus q2 verax es ⁊ viā
dei in ve. do. ⁊c. (aduerſum me iurabāt).i. cōiurabāt ⁊ cō
ſpirabant occaſionem autem exprobrandi ſumebant pre
cipue ex eo q cum peccatoribus manducabat ⁊ bibebat.
vnde dicebant diſcipulis Mathei.ix. Quare cum publi

canis ⁊ pec. mā. ma. veſter hoc ē qḋ ħ ſequit.

10 ¶ Quia cinerem tanq̄ panem manducabā et poculum meum cū fletu miſcebā.

¶ Quia cinerē) .i. illos q̄ penitēdo morbū ſuū fatebant et ſe cinerē ⁊ terram cōfitebat. ſ. pctores penitentes (tanq̄ pa.) .i. delectabilē cibū (mādu.) .i. mihi incorpabam et in corpus eccleſie trahiciebā (⁊ potū meū cū fletu miſ.) .i. cū flentib⁹ bibebam. id eſt cum magdalena que lachrymis rigauit pedes eius ⁊ hoc faciebam.

11 ¶ A facie ire indignationis tue q̄ꝛ eleuans alliſiſti me.

¶ A facie ire ⁊c.) .i. vt eos abſconderē (a facie ire indignati. t.) quā incurrebāt p pctm̄ vel ſic (q̄ꝛ cinereꝫ tanq̄ panē mā.) .i. mortificatio mea i cruce facta mihi dulcis erat (et po. me.) quē in cruce bibi de felle ⁊ aceto (cū fle. miſcebā) q̄ꝛ in cruce fleuit vn̄ Hebreo. v. cū clamore valido ⁊ la. ex. au. ē p ſua re. ⁊ hoc (a fa. ire) .i. hoc mō infligebat (a facie ire indig. t.) qua indignabaris ꝯ pctā hoim. Eſai. liij. Propter ſcelus populi m. pcuſſi eum (quia eleuans) in cruce (alliſiſti me) in morte quia.

12 ¶ Dies mei ſicut vmbra declinauerūt ⁊ ego ſicut fenum arui.

G Moralit in pſona eccle ꝯ clericos et religioſos.

¶ Dies mei ſi. v. d.) in mortē (⁊ ego ſicut fe. arui (.ſ. in caumate paſſionis. Moraliter (q̄ꝛ defecerūt ſicut fu. di. mei) hoc pt̄ dicere ecclia cui⁹ dies ſunt doctores ⁊ ſacerdotes d̄ q̄bus ſupra dies diei eruc. verbū. Iteꝫ. Job. ix. Dies mei trāſierūt ſicut na. po. por. (oſſa) religioſi. q̄ꝛ cādida recta ⁊ fortia dies aūt eiuſdē defecerūt (ſicut fum⁹) p elationeꝫ fum⁹ eñ aſcēdendo deficit (oſſa) vo (vt cremiū aruerūt) p indeuotionē ⁊ cupiditatē. cremiū eñ dr̄ illud q̄ de carne pingui frixa in patella remanet de q̄ pt̄ haberi verſus.

Verſus. Eſt ceſum fritum contractum pingue liquatum.

Hec hodie ſatis ꝯueniūt multis religioſis ⁊ eccleſiaſticis viris. q̄ꝛ ſunt (ceſi) p ſciſmata pō. orta ē ꝯtentio ſup principes. Joh. ix. Sciſma erat inter eos ſcꝫ iudeos. i. obſuatores traditionū. hij ſunt religioſi. Itē (friti) ſunt in ſartagine cupiditatis ⁊ igne ambitionis. Jeremie. xxix. Quos frixit rex babylonis in igne p eo q̄ fecerūt ſtultitiā in iſrael: hoc ad lrām dr̄ de ſacerdotib⁹ q̄ ſuſannā voluerūt corrūpere. Dan. xiij. Itē (ꝯtracti) p infamiā. Job. xxx. Cutis mea denigrata ē ſup me ⁊ oſſa mea aruerūt p caumate. Trenorū. iiij. Mutatus ē color optim⁹. i. ꝯuerſatio bona exterior. Itē (pingues) fuerūt quondā ſpūaliter. i. deuoti ⁊ abūdantes in bonis ſpūalibus ⁊ albi p mūdiciā Jeremi. xxxi Inebriabo animas ſacerdotū pinguedine. Nūc auteꝫ receſſit iſta pinguedo ⁊ ſucceſſit alia: ſ. abundātia tpaliuꝫ de qua pō. pdit. q. ex adipe iniq̄tas eoꝝ. Itē (liquati) ſunt ſicut cremiū. i. extractus ē liq̄r ſpūalis Jerem. lj. Nabuch. rex babylonis reddidit me. q. vas inane.

h De penitēte q̄re orat ſe velociter exaudiri a deo.

De penitente autē exponi pt̄ totū q̄ hic ē pō. penitētialis ⁊ aſſignant ħ rōnes quare penitēs ſupra orauit ſe velociter exaudiri pma ratio ē q̄ꝛ breuis ē vita hoīs. vn̄ dicit (q̄ꝛ defecerūt ſicut fum⁹ dies mei) fum⁹ ſubito appet ⁊ ſubito diſparet ſic dies hoīs Job. xiiij. Breues dies hoīs ſūt Job. ix. dies mei velociores fuerūt curſore tranſierūt. q. naues po. por. Jaco. iiij. Quid ē vita hoīs vapor ad modicū parēs. Scḋa ratō vel cauſa ē defectus boni vn̄ dicit (⁊ oſſa mea ſicut cremium aruerūt) oſſa vocat v̄tutes q̄ꝛ ſicut oſſa totū corp⁹ ſuſtinēt ⁊ ſine oſſib⁹ tota caro deflueret ita v̄tutes ſūt robur ⁊ ſuſtentamētū aīe hec aūt oſſa areſcūt ſicut cremiū i patella q̄ q̄nq̄ extracta ex pinguedine vel minuit vel annihilant ſic virtutes vel deficiūt oīno ſicut p peccatū mortale vel etiā q̄tū ad motus tepeſcunt Jere. lj. Exoſſauit me rex Nabuch. Tercia cauſa ē neceſſitas moriendi vnde dicit (pcuſſus ſum vt fe.) q̄ꝛ ſicut fenū in radice ſecatū de neceſſitate morit ⁊ areſcit ita nos in radice nr̄a. id ē in

I Caro nr̄a q̄liter feno aſſimilat.

Adam falce peccati percuſſi neceſſitatē moriēdi contraxim⁹. Nota etiā q̄ pmo fenū falce pcutit. Secūdo ſole poſtea raſtris ⁊ pcuſſum nō reddit granuꝫ ſicut ſpica tritici: ſic caro vt dictū ē p pcuſſa ē falce id ē dura ſententia mortalitatis aſtricta. ij. Regū. xiiij. Oēs morimur. Scḋo ſole id ē feruore tribulationis. Job. xiiij. Hō natus de muliere breui vi. tpe re. mult̄ mi. Tercio hūanis vexat dentib⁹. q. raſtris q̄ hoīes detrahēdo corrodūt. ij. Regū. xij. Circumegit ſup eū carpenta ferrata. Itē grana eſui aptā nō habꝫ caro. Job. vj. Caro nō pdeſt quicq̄. Quarta cauſa quare petit velociter exaudiri ē ſterilitas aīe ſiue cordis vn̄ dicit (⁊ aruit cor meū) ⁊ cauſā ſterilitatis aſſignat dicēs (q̄ꝛ oblit⁹ ſū co. panē meū) .i. fuare mandatū de ligno vetito: vel comedere lignū vite vel panē verbi dei q̄ viuit homo i virore fidei ⁊ fortitudine charitas quā ſi obliuiſcit comedere merito areſcit cor ei⁹: ſicut dicebāt filij iſrl̄. Nūeri. xj aīa nr̄a arida ē nihil reſpiciūt ocli noſtri niſi man. q. d. panē nō comedim⁹ ⁊ iō aruit cor noſtrū Judi. xj. Fames inuaſit eos ab ariditate aque. iō inter mortuos cōputantur

K Lacrime cordis ſūt aq̄ q̄bus dꝫ ſpergi ⁊ pfici verbū dei in theologis ⁊ pdicatoribus.

aque lachrime cordis ſunt q̄bus dꝫ cōſpergi ⁊ pfici panis verbi dei: ſicut de aplis dr̄: euntes ibāt ⁊ fle. mit. ſemi. ſua ſine iſta aqua nō hn̄ reſpicit aīa. vnde dr̄ Eccli. vj. Fruct⁹ tuus pereat ⁊ relinquaris velut lignū aridū in heremo videt q̄ loquat theologis q̄ tota die paneꝫ verbi dei maſticant ħ nō fructificāt in eis q̄ꝛ nimis aridi ſunt caueant ne ſtrangulent iſto pane: hō eñ q̄ durū panē ⁊ ſiccum comedit ſi nō habeat aquā vel aliq̄d liquidū cito pt̄ ſtrangulari iſtū panē obliuiſcunt comedere multi ex vſu alteri⁹ cibi. ſicut canes ex vſu carniū ceſſant comedere panē. hij ſunt ſcolares q̄ ad ſciētias carnales ⁊ morticinas tendunt pp̄ voluptatē lucri. Nā Phil. iij. Terrena ſapiūt. ⁊. j. Corin. ij. Animalis hō nō pcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei. Itē quidam maſticāt panē iſtū legēdo ⁊ in ventrē memorie mittunt ħ deficiente calore charitatis nō digerūt nec inde nutriūtur Quinta cauſa quare petit velociter exaudiri eſt dominiū ſenſualitatis vn̄ dicit (a voce gemit⁹ mei) .i. a voce dyaboli q̄ eſt cauſa gemitus mei ⁊ pma origo q̄ꝛ dixit Geneſ. iij. quacūq̄ hora comedentis ex eo eritis ſicut dij ſcientes bonū ⁊ malū ab illa inq̄ voce (adheſit os meū) id ē rō mea: (carni mee) id ē ſenſualitati vt iam dn̄et in nobis ſenſualitas Jere. xj. Ad vocē loquela grādis exarſit ignis in ea: ſcꝫ ignis ꝯcupiſcētie in ratione ⁊ dr̄ os ratio q̄ꝛ os firmū ⁊ forte ⁊ ſolidū: ſic debet eſſe ratio ⁊ ſicut dn̄s p firmamentū diuiſit aquas ab aquis: ita ratio debet poni inter delectationes carnales ⁊ ſpūales vt ſpūales ſupra ſint q̄ſi dominātes ⁊ carnales infra quaſi ꝯculcate ⁊ viles. Hoc tñ poteſt exponi in pſona eccle (a voce ge. mei adhe. os me. carni mee) oſſa eccle ſunt clerici hij vt habeāt emolumētū ab ecclia gemitū eccleſie vocetent⁹ q̄nq̄ aſſumūt ecclia eñ gemit p morte filioꝝ ⁊ ipi aliq̄n vocē gemitus ſumūt quādo legūt vel pdicant de hoc ħ oſtendūt opibus q̄ nō vere ex corde gemebāt ħ vocetent⁹ tm̄ ſicut vetule conducticie q̄ꝛ a voce gemit⁹ hui⁹ .i. poſtq̄ ita pdicauerūt (adheſit os meū) dicit ecclia. i. talis pdicator (carni mee) .i. mulierib⁹ ⁊ carnalib⁹ illecebris quales erāt filij bely. j. Reg. ij Qui dormiebāt cū mulierib⁹ q̄ obſeruabāt ad oſtium tabernaculi. Enumeratis ſuis miſerijs poſtea enūerat ſua merita vt ſic pium iudicē moueat. ⁊ oſndit ſuā triplicē penitentiā. pma ē penitentia heremitica. vn̄ dicit (ſimilis factus ſum pelli. ſolitudinis) p pellicanū q̄ pullos ſuos occidit ⁊ poſtea lugens tribus diebus ſanguine ſuo viuificat eos intelligunt penitētes q̄ mō ſeipos mortificāt ⁊ poſtea viuificabunt in futuro vl q̄ꝛ penitentes ſunt q̄ pus opera ſua peccādo mortificauerūt nūc aūt lugētes ⁊ penitētiam agētes tribus dieb⁹ ſcꝫ ꝯtritione ꝯfeſſione ſatiſfactiōe viuificāt ea. q̄ꝛ vo addit (ſolitudinis) dat itelligere penitentiā heremiticā q̄ fit in ſolitudie vbi habitāt heremite Job iij. quieſcerē cū illis q̄ habitāt ſolitudinē Eſaie. lj. Ponaꝫ deſertū ei⁹ delitias Job. xxxix. Cōtemnit multitudinē ciuitatis. Scḋa pnīa ē q̄ fit i ſeculo. vn̄ ſubiūgit (fact⁹ ſū ſicut nocty. i do.) vel (i parietinis) p q̄ hn̄ intelligit mūdus q̄ i ruina ē. j. Joh. v. Tranſit mūdus ⁊ ꝯcupiſcētia eius (nocticorax) aūt q̄ ibi habitat ⁊ eſt auis q̄ de nocte q̄rit ſibi cibū ſunt penitētes in ſeculo q̄ in medio praue ⁊ pūerſe nationis habitātes querūt ſibi cibū vite eterne. Tercia penitētia ē clauſtraliū. vn̄ dicit (vigilaui ⁊ fact⁹ ſum ſi. paſ. ſo.

L Qualit penitētes aſſilatur pellicāo nicticoraci ⁊ paſſeri.

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

in tecto) paſſer multū ſollicitus ē in faciēdo oua ſua ⁊ im-
ponēdo oua ſua ſic clauſtrales laborāt ⁊ ſtudioſe vigilāt
in opibus virtutū. Itē paſſer puus ē ſic ipi p humilitatē
⁊ abiectionē pſ. quō dicitis aie m. trā. in mō. ſ. religionis ſi
cut paſſer ⁊ rñdet. qm̄ ecce pctōres intenderūt ar. ſ. vt i ſe-
culo ſagitta peccati interficiāt. vñ expedit tibi trāſmigra-
re in montē religionis. Idē aūt ſignat̄ p montē ⁊ p tectū
de quo hec ſcʒ religio. Mathei. xxvi. Qui erit in tecto nō
deſcēdat vt aliqd auferat de domo. Illis aūt q̄ talit̄ agūt
pniam: detrahūt ⁊ conuiciant̄ amatores ſeculi. vñ ſubiun-
git (tota die expro. mihi) in apto vocātes me ypocritā ⁊
papelardū (inimici mei) ſcʒ amici mūdi q̄ nō ſolū ſūt ini-
mici dei Iaco. iiij. Sed ⁊ iuſtoꝝ vñ dicunt Sap. ij. Circū
ueniam⁹ iuſtū qm̄ inutilis ē nobis ⁊ ꝯtrius opib⁹ nr̄is ⁊ iu-
ſtus dicit i pſ. iniqs odio habui. nec tm̄ apti inimici expro
brāt. ſ; ⁊ amici falſi detrahūt bonis viris. vñ ſubdit (et q̄
lau. me. fauēdo mihi in aperto (aduerſū me iura.) detra-
hēdo in abſentia mea (vel iurabāt aduer. me). ſ. ſe nō itra
re religionē mecū: lʒ laudarēt me qꝛ itrauerā. pauci tamē
ſunt q̄ de hoc laudāt hoīes: vñ notabilit̄ dicit (q̄ lau) q. d.
pauci erāt. Itē q̄ laudat hoīem iurat ꝯ eū ſicut dicit Eſa.
iij. Popule me⁹ q̄ beatū te dicūt ipi te decipiūt: quare au
tē detrahūt mali bonis qꝛ opa eoꝝ diſſilia ſunt ſuis vnde
cauſā ſubdit dicēs (qꝛ cinerē tāq̄ pa. mā.) Sap. ij. Gra-
uis ē nobis etiā ad videndū qm̄ diſſilis ē alijs vita illius:
cinerē aūt tāq̄ panē mādūcat. q̄ de memoria infirmitat̄
ſue reficit̄ ⁊ hoc multū roborat hoīem ꝯ pctā vñ in die ci
nerū qn̄ aſſumit̄ bellū ꝯ vicia iponit̄ cinis ſup capita pe-
nitentiū ⁊ dr̄ memēto hō qꝛ cinis es ⁊ in cinerē reuerteris
q. d. p hoc te defendes a tentatione peccati. Ieroni. facile
ꝯtemnit oīa q̄ ſe ſp cogitat moriturū: vel cinerē. i. viles ci-
bos Ieronim⁹ nō refert huo dei de q̄ꝫpcioſis cibarijs ꝯfi-
ciat ſtercora (⁊ po. me.) . i. delectationē aliquē ſi qn̄ habe-
bā (cū fle. miſ.) ſciēs qm̄ riſus dolore miſcebit̄ ⁊ extrema
gaudij luctus occupat. ſicut Prouer. xiiij. h aūt fletus fit
ꝑpue timore diuini iudicij vñ ſubiūgit (a facie ire indig.
tue). i. a reſpectu faciei tue q̄ i iudicio appebit irata ⁊ indi
gnationis plena. Iere. xxiij. Ecce turbo dn̄icē indignatio-
nis egrediat̄ ⁊ tēpeſtas erumpēs ſup caput ipioꝝ veniet:
vl' de vindicta dei iā i gn̄e hūano facta itelligit̄: vt primo
flere ſe dicat ꝓpt̄ horribile pctm̄ ⁊ ꝓpt̄ vindictā ſumptam
de eo cū dicit (a fa. ire idi. t.) quā ꝓpt̄ pctm̄ ꝑmoꝝ parentū
icurrit. Scd̄o ꝓpter grauamē corpis. qꝛ corp⁹ qd̄ corrūpit̄
aggrauat animā ⁊ terrena ihabitatio deꝑmit ſenſuʒ mlta
cogitātē Sap. xi. vñ dicit (qꝛ eleuās all'. me) eleuauit dn̄s
hoīem faciēdo eū ad imaginē ⁊ ſilitudinē ſuā ſ; eū alliſit. i.
deorſū eliſit qn̄ corpis pond⁹ q̄ aia deꝑmit̄ tribuit illi. et h
ē (ele. al. me) Iob. xxx. Eleuaſti me ⁊ quaſi ſup ventū po-
nēs eliſiſti me valide. Tercio flet ꝓpter ꝓpriā ignorantiā
vñ dicit (dies mei ſi. vm. dedi.) qꝛ nō ſūt niſi qdā vmbra
qdā obſcuritas ſine luie ſcie. Eſaie. lvi. Neſcierūt vniuer
ſi. Quarto ꝓpter ſterilitatē boni opis vñ dicit (⁊ ego ſicut
fe. arui) fenū aridū: nec virorē hʒ nec florē. ſic nec hoīes in
pctō pſ. fiāt ſicut fenū tec. qd̄ pri. euel. exaruit. pt etiā legi
i pſona dauid ⁊ taliū diuitū deflentiū ꝓſperitatē ſuā que
cauſa ē aduerſitatis eterne pn̄tem ab illo loco (qꝛ cine. tā.
pa. mā. ⁊ po. meū cū fletu miſ.). q. d. triſtis erā ⁊ merēs (a
fa. ire idig. t.) . i. qꝛ oñdiſti te mihi iratū eē: dās mihi i pn̄ti
ſucceſſū tpaliū. qꝛ vt dicit Gregori⁹. ꝯtinuus ſucceſſus tē-
poraliū eterne reprobatiōis ē indiciū hoc ē qd̄ ſequit̄) qꝛ
eleuās) i tpalib⁹ (alliſiſti me) i ſpūalib⁹ ⁊ eternis q̄ ꝓpt̄ tē-
poralia timeo amittere Iob. xiiij. Roboraſti eū paululū
vt in ꝑpetuū trāſiret. hec ē autē mala ⁊ dānoſa cōmutatō
qꝛ tpalia cūcta ſtatim tranſeūt eterna aūt i eternū haben-
tur. vñ addit (dies mei) in qbus habeo mūdi ꝓſperitates
(ſicut vm. dedi. Eccli. x. Ois potētatus vita breuis. Eccli
xxxiiij. Quaſi q̄ apphendit vmbrā ⁊ ꝑſequit̄ ventum ſic
q̄ attēdit ad viſa mēdacia (⁊ ego) q̄ i hoc mūdo virere et
florere videor (ſi. fenū arui) id ē totū illū virorē ⁊ florē ami
ſi. Eſai. xxxvij. Habitatores eaꝝ facti ſunt ſicut fenū agri:
⁊ germē paſcue ⁊ herba tectoꝝ q̄ exaruit anq̄ matureſce
ret (vel ſi. fenū) id ē ſicut vere caro qꝛ ois caro fenū ⁊ ois

M
De vindicta dei in genere humano

M
In pſona dauid vl' diuitū

gloria ei⁹. q. flos feni. Eſai. xl. ⁊ infra exiccatum eſt fenū ⁊
cecidit flos verbum autem dei noſtri ſtabit ineternū. id ē
illud quod ꝓmiſit: vnde ſequitur.

**Tu autem domine in eternum permaneſ 13
et memoriale tuum in generatione et gene
rationem.**

Hic ē Tercia ps in qua oñdit̄ certitudo ipetrādi veniā
Sʒ pus Allegorice de xp̄o exponam⁹ ſupra dixit chriſtus
(ego ſicut fe. arui) i paſſione oñdit aūt hoc q; hic fuit tm̄
ſm hūanitatē nō de diuinitate quā eandē hʒ cū p̄re ⁊ hoc
ē qd̄ h dicit (tu autē dn̄e) pr̄ nō ſicut fenū aruiſti ſ; (in eter
nū ꝑmanes) ⁊ p hoc ego ſilr ꝑmaneo inquātū de⁹ qꝛ ego i
te ⁊ tu in me. Ioh. xiiij. Nō credis qꝛ ego i p̄re ⁊ pr̄ i me ē
nec ſolū aput te manet in eternū ſ; ⁊ in eccl'ia (qꝛ ⁊ memo
riale tuū) ſacramētū corpis mei q̄ facis eccleſiā eē memo
rē mee paſſionis. j. Coꝛ. xi. Hoc facite in meā ꝯmemora
tionē hoc inq̄ memoriale ē i eccl'ia (i generationē ⁊ ge.). i.
ſp ſicut dixi eis Mathei. i fi. vobiſcū ſum vſq̄ ad cōſum-
mationē ſeculi: nec hoc ſolum ſed ⁊ ipſum corpus in paſſi
one mortuum ſuſcitaſti hoc eſt.

Allegorice de chriſto

**Tu exurgens miſereberis ſyon quia tem 14
pus miſerendi eius quia venit tempus.**

(Tu ex.). i. faciēs me exurgere a mortuis (miſe. ſyon) id
ē eccl'ie qꝛ hoc ceſſit ad vtilitatē ei⁹ ſicut ⁊ paſſio ſicut ipſa
cantat q̄ mortē noſtrā moriēdo deſtruxit ⁊ vitā reſurgen-
do repauit. Roma. iiij. Tradit⁹ ē ꝓpter delicta nr̄a ſupple
delēda ⁊ reſurrexit ꝓpt̄ iuſtificationē noſtrā ſupple facien
dā ⁊ hec oia feciſti eccleſie. vñ ex pura miſcdia hoc eſt (qꝛ
venit temp⁹ miſe. ei⁹). ſ. tp̄s gr̄e qd̄ a ſeculo ꝑuidebas vē-
turū de q̄ Gall. iiij. At vbi venit plenitudo tpis miſit deus
fi. ſu. factū ex mu. fa. ſub le. vt eos q̄ ſub le. e. redi. ⁊ adop.
filioꝝ dei reciperemus: quā plenitudinē tpis h denotat cū
iterato dicit (qꝛ venit tp̄s) modū aūt ⁊ ordinē executiōis
hui⁹ miſerationis explanat dicēs.

**Quoniam placuerūt ſeruis tuis lapides 15
eius ⁊ terre eius miſerebuntur.**

(Quoniā pla.) q. d. dico q; miſereberis ⁊ vere. (ſeruis tu
is) aplis qs ad hoc miſiſti (lapideſ ei⁹) ſyon. i. ꝓphe qꝛ for
tes ⁊ firmi fuerūt etiā in fide xp̄i ⁊ eū ꝑdixerūt venturū in
carnē. hij (placuerūt) aplis. ⁊ ipi apli eoꝝ ſumētes teſtimo
nia (miſerebunt̄). i. miſerti ſūt (terre ei⁹). i. debilib⁹ ⁊ ter-
renis hoib⁹ qbus ꝑdicauerūt fidē xp̄i ⁊ p teſtimonia ꝓpha
rū xp̄m veꝝ deū eē ꝓbauerūt. ⁊ audita ꝑdicatione eoruʒ.

**Et timebunt gentes nomen tuum domi- 16
ne ⁊ omnes reges terre gloriam tuam.**

(Timebūt) nō tm̄ iudei ſ; (⁊ gētes. nomē tuū) Malac. j.
magnū ē nomē m. i gētib⁹ (⁊ oēs re. ter. glo. tuā) qd̄ inici-
atū ē qn̄ tres reges venerunt adorare xp̄m iacentē in ꝑſe-
pio. Mathei. ij. Et ꝯſummatū fuit qn̄ dilatata fuit eccl'ia
p oēs gentes qꝛ etiā infideles timebāt gloriā dei. vñ ne il-
la gl'a exaltaret̄ martyres occidebāt dilatata āt fuit eccl'ia

**Quia edificauit dominus ſyon ⁊ videbi 17
tur in gloria ſua.**

(Edi. do. ſyon) eccleſiā. j. Coꝛ. iij. Dei edificatō eſtis eccle
ſia aūt dr̄ ſyō ꝓpt̄ ſpeculationē qꝛ hic ſpeculat̄ deū p fidē
⁊ i futuro ſpeculabit̄ p ſpeciē. ſ. facie ad faciē. vñ ⁊ ſubdit̄
(⁊ videbit̄ dn̄s i glo. ſua) Eſai. xxxiij. Regē in decore ſuo
videbunt ⁊ oculi ei⁹ cernēt terrā delōge. q. d. tunc videbi-
mus eū ſicuti eſt ſed interim ipſe oculis ſue miſericordie
reſpicit humiles q̄ ſe terram eſſe ⁊ deo longe diſſimiles eē
cognoſcunt hoc eſt quod ſubiungit.

**Reſpexit in orationem humilium et non 18
ſpreuit preces eorum.**

(Reſpexit) oculis miſcdie (in orationē humiliū ⁊ n̄ ſpre
uit ꝑ. eoꝝ) qd̄ ſm allegoriā itelligit̄ de ſanctis pr̄ib⁹. q̄ deſi
derabāt ⁊ humiliter petebāt aduētū xp̄i. vñ dicit ſ. ꝓpter
miſeriā iopū ⁊ ge. pau. nūc exur. dicit dn̄s ponā i ſalutari
ſcʒ i xp̄o. fiducialiter agā i co. qd. ſalutē hūani generis de q̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

etiā ſupra. De⁹ autē rex nr̄ añ ſecula opatus eſt ſa. in me.
terre. ꝛ quia hec magna ſunt ꝛ nobis neceſſaria: ne obliui
oni tradantur addit.

19 ❡ Scribantur hec in generatione altera: et
populus qui creabitur laudabit dominum

❡ (Scri. hec) .i. ꝙ dn̄s reſpexit ꝑ icarnationē ꝙ edificauit
ſyon ꝑ ꝑdicationē ꝛ paſſionē qđ videbit̄ i gloria ſua (ſcri
bant̄ dico i generatiōe altera) .ſ. ſucceſſura poſt iſtā h̄ ſcri
pſerūt euāgeliſte ꝛ ad q̄d petit ea ſcribi: ſubiūgit: vt. ſ. fide
les filij q̄ naſcent̄ ꝛ exurgēt in eccl̄ia poſſint ea ſcire ꝛ inde
deū laudare: ſicut ꝛ nos adhuc facim⁹: vñ dicit (ꝛ popul⁹
q̄ cre. lau. do.) vel ſic (ſcribāt̄ hec) añq̄ eueniāt. ſ. a ꝓphis
ꝛ hoc (i gene. altera) .i. ad vtilitatē noue generatiōis q2 il
la ſcriptura nō ꝓfuit antiq̄ generatiōi iudeoꝝ ſ̄ magis fu
it ad ꝯdemnationē eoꝝ vñ dicebat eis dn̄s. Ioh. v. Scru
tamini ſcꝑturas q2 vos putatis in ipis vitā eternā hr̄e: et
ille ſunt q̄ teſtimoniū ꝑhibēt de me: ꝛ poſt pauca. Nolite
putare q2 ego accuſatur⁹ ſū vos eſt q̄ accuſat vos Moy
ſes in quē vos ſperatis. Sz noue generatiōi fideliū ꝓfuit
q2 crediderūt ſcꝑture: ꝛ deū laudauerūt vñ dicit (ꝛ pplus
q̄ cre.) ꝑ fidē lau. do.) de hoc pplo creato Gal. vj. neq3 cir
cūciſio aliq̄d valet neq3 ꝑpuciū ſ̄ noua creatura Glo. am
broſij .i. regeneratio ꝛ noua vita quare laudabit. ꝓpter ꝑ
dicta beneficia que adhuc exequit̄ dicens.

20 ❡ Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo do
minus de celo in terram aſpexit.

❡ Quia dn̄s xp̄s (ꝓſpexit) .i. ꝓcul aſpexit (de excelſo ſan
cto ſuo) .i. de celo. vel de ſinu patris. Glo. vt inde ad hūi
les veniret hūilis. qđ aūt dixerat euidentius explanat ſub
dens (dn̄s de celo in terrā aſpexit) ꝛ quare.

21 ❡ Ut audiret gemitus compeditorum: vt
ſolueret filios interemptoꝝ.

❡ (Ut au. ge. cōpe.) .i. ſanctoꝝ patrū q̄ licz mortui nō e ēnt
ꝑ pctm̄: tn̄ cōpediti erāt ꝑ penā peccati ade. Illi etiā q̄ li
bo detinebāt̄ hū ꝯpediti erāt q2 nō poterāt pedes moue
re ad redeundū in patriā. ꝛ hos cōpeditos audiuit et ſol
uit dn̄s in iſta reſpectiōe miſc̄die ſue vñ dicit zach. ix. Tu
aūt in ſanguine teſtamēti emiſiſti vinctos de lacu. Nec h̄
ſolū fecit ſ̄ iā mortuos reſuſcitauit ad vitā. vñ ꝛ addit (et
ſolueret) a vinculis mort̄ (filios interemptoꝝ) .ſ. mortu
os i pctō ſicut alia lr̄a aptius dicit (filios mortis) .j. pe. ij.
pctā nr̄a ipe ꝑtulit ſuꝑ lignū vt pctis mortui iuſticie viua
mus ſuſcitauit aūt eos ita vt nō tm̄ vitā haberēt ſ̄ vt etiā
vitam alijs annunciarent. vnde ſubdit vt.

22 ❡ Et annuncient in ſyon nomen domini et
laudem eius in hieruſalem.

❡ (An. in ſy.) .i. in eccleſia (nomē do.) xp̄i qđ nomē petrus
ſolutus ꝛ ſuſcitatus annūciabat. Act. iiij. dicēs Nec eīn̄ ē
aliud nomē ſub celo datū hoībus in q̄ opteat nos ſaluari
(ꝛ laudem eius in ir̄lem) .i. in eccleſia annūcient dico.

23 ❡ In conueniendo populos in vnum et re
ges vt ſeruiant domino.

❡ (In vnū) .i. vnitatē fidei opantis ꝑ dilectionē q̄ operatō
notat̄ cū ſubiūgit (vt ſeruiāt dn̄o) Moraliter (tu aūt ꝛc̄)
Poſtq̄ ſatis fleuit penitēs defectus ſuos oculos cordis
purificatos ꝛ deū vidēs oīa trāſitoria ꝯtēnit ꝛ dei bn̄ficia
recolit vñ dicit (tu aūt do. ine. pma.) cetera aūt oīa tranſi
toria ſunt vñ infra ipi ꝑibūt. ſ. celi multofortius om̄ia alia
(tu aūt ꝑmanebis) ſ̄ hoc poſſet penitentē terrere ne forte
in eternū iraſceret̄ ei q̄ ineternū ꝑmanet niſi ſparet de ipi
us miſc̄dia vñ ſubdit de ea (ꝛ memoria. tuū) q̄ memor es
nr̄i miſereri (i generatione ꝛ ge.) .i. in eternū ps̄. ineternuz
miſc̄dia ei⁹ dr̄ aūt miſc̄dia memoriale dn̄i: q2 nūq̄ obliui
ſcit̄ miſereri ſ̄ ſꝑ memor ē ei⁹. vñ in ps̄. lxxvj. Nūq̄d i eter
nū ꝓijciet de⁹ ꝛc̄. ꝛ poſt pauca. aut obliuiſcet̄ miſereri de⁹
q. d. nō. Eſai. xlix. Nūquid obliuiſci pt̄ mulier infantē ſuū
vt nō miſereat̄ filio vteri ſui ꝛ ſi illa oblita fuerit. ego tm̄ n̄
obliuiſcar tui ꝛ poſſet aliq̄s dicere ſi ita ē miſericors dn̄s
q̄re ꝑmittit h̄ bonos affligi. vñ r̄ndet ꝙ cito liberabit eos

Moraliter in pſona pe nitentis.

dn̄s vñ ſubdit (tu exur.) ad iudiciū (miſe. ſyon) q̄ mō q̄ſi
dormiēs videris nō miſereri dū ſinis bonos tribulari Je
re. xxxj. Quaſi de ſomno ſuſcitat⁹ ſuz Mar. iiij. Exurgēs
cōminatus ē vēto ꝛ dixit mari tace ꝛ obmuteſce. ſic ergo:
(exurg. miſere. ſyon) nō babylonis (ſyon) .i. ſpeculatio ſi
gnat bonos q̄ celeſtia ſpeculant̄ ſ̄ babylon illos ſignat q̄
oculos ſuos ſtatuerūt decli. in ter. ſuꝑ hos exurget etiam
tūc dn̄s nō ad miſerendū: ſ̄ ad ꝯdemnādū ps̄. exurgat do
minus ꝛ diſſi. inimi. ei⁹ Dan̄. ix. Uigilauit dn̄s ſuꝑ malici
am ꝛ adduxit eā ſuꝑ vos hāc aūt miſc̄diam faciet dn̄s ſy
on (q2 tē. miſ. ei⁹) ē q2 (venit tp̄s) .q. d. ſatis habuit de tri
bulatione nūc tp̄s ē vt habeat ꝯſolationē babylon do eō
uerſo, vñ Luce. xvj. Dixit abraā diuiti recepiſti bona in vi
ta tua ꝛ lazarus ſilr̄ mala nūc aūt h̄ ꝯſolat̄ tu do cru. De
hoc tpe zach. j. dn̄e exercituū vſq̄q̄ tu nō miſereber̄ ir̄lem
ꝛ vrbiū iuda q̄bus iratus es. iſte ē. lxx. annus. q. d. tp̄s mi
ſerēdi venit vt miſerear̄ ir̄lm .i. eoꝝ q̄ ſꝑ pacifici fuerūt ti
bi nō ꝯrij ꝑ pctm̄ mortale ꝛ vrbium iuda quibus iratus es
.i. eoꝝ q̄ et ſi te ꝑ peccatū offenderīt tn̄ ꝯfitent̄ pctā ꝛ peni
tentiā agūt. bis aūt dicit tp̄s q2 duob⁹ ꝑcipue tpib⁹ experi
unt̄ dei miſc̄diam. ſ. qñ aīa exuta a corpe recipit ꝑmā ſto
lā. ꝛ qñ i iudicio corpus ꝯiūctū aīe recipiet ſecundā ſtolā
lz aūt hoc faciat eis diuina miſc̄dia: non tn̄ ſine iuſticia erit
q2 nō habebūt hoc ſine merit̄ ꝑcedētib⁹. vñ bn̄ ſubiungit
(qm̄ pla. ſ. t. la. ei⁹) ꝑ lapides q̄ duri ſūt itelligi pn̄t tribu
latiōes q̄ lz dure ꝛ aſpere ſint tn̄ placēt ſuis dn̄i. vñ cātat
eccl̄ia d̄ b. ſtephano lapides torrētis illi dulces fuerīt ipm̄
ſequūt̄ oēs aīe iuſte ſūt aūt ſui pharaōis .i. dyaboli q̄bus
nō placēt lapides. ſ̄ magis lutū lateres ꝛ palea .i. luxuria
auaricia ꝛ ſuꝑbia hij nō edificāt ciuitatē deo ſ̄ pharaoni.
ſicut dr̄ Exo. j. Nō aūt ſola duricia ꝛ auſteritas vite ſuffi
cit ad merendū vitā eternā ſine pietate. Nā. j. Thim̄. iiij.
Corporalis exercitatio ad modicū vtilis ē pietas aūt ad oīa
vtilis ē vñ ꝛ ſubdit̄ (ꝛ ter. ei⁹ miſe.) .i. ſi q̄d terrenū. ſi quid
reꝑhenſibile in aliquo videret cōpatient̄ ſicut Jeremie. ix
Quis dabit capiti m. aquā ꝛ ocul' m. fontē lachrymaruz ꝛ
plorabo die ac no. iterfectos filie ppli mei de hijs aūt cuz
ſunt i hoīe. ſ. de auſtera vita. ꝛ de pietat̄ opib⁹ cito pōt in
ſurgere elatio niſi cor ꝑ timorē repmat̄ vñ bn̄ ſubdit̄ (et
ti. gē. no. t. d.) q. d. licz ſui tui ſint ꝛ placeat eis vite auſteri
tas ꝛ opa miſc̄die habeāt tn̄ ſciētes ſe gētilitatis vicia hr̄e
vel habuiſſe (timebūt no. t.) qđ ē dn̄s. Exo. xv. ſm̄ aliam
lr̄am dn̄s nomē illi. Nec tm̄ in malis opib⁹ ſ̄ ꝛ i bonis ti
mendū ē vñ bn̄ ſubiūgit (ꝛ oēs re. tre) .i. etiā illi qui bn̄ re
gūt terrā ſuā. timebūt (gloriā t.) q̄ appebit i iudicio quaz
timens Job. q̄ bn̄ regebat terrā ſuā: dicebat Job. ix. Etiā
ſi habuero q̄ppiā iuſtū nō r̄ndebo ſ̄ meū iudicē depreca
bor: ꝛ poſt verebar oīa opa mea ſcis ꝙ nō parceres delin
quēti Greg. ſancti om̄e qđ agūt metuūt dū ꝯſiderāt ante
quē iudicē ſtabūt ꝯſiderāt ei mala q̄ diſtricte iudicet ꝛ bo
na q̄ ſubtiliter penſet. vñ ꝛ h̄ duas cauſas ſubiūgit q̄re d̄
bonis nr̄is nō debem⁹ efferri. prima eſt q2 a nobis nō ſunt
ſ̄ a deo vñ dicit (q2 edificabit dn̄s ſyon) .i. aīam ſpeculati
uā ꝛ altitudinē bonoꝝ opeꝝ. dn̄s eīn̄ ſic edificat animā ſi
cut domū vl' ciuitatē ponēs fundamentū fidē parietē ſpez
tectū charitatē. De ꝑ. j. Cor. iij. fundamentū aliud nemo
pt̄ ponere ꝑter id qđ poſitū ē qđ ē xp̄s ih̄s .i. fides ei⁹. De
ſcđo. Exod. xxvj. Facies ꝛ tabulas ſtantes ecce ſpes. De
charitate. Prouerb. xj. Uniuerſa delicta operit charitas
ecce tectū. Secūda cauſa q̄re nō debem⁹ efferri de bonis
nr̄is ē q2 a diſtricto iudice ponderabunt̄. vñ ſequit̄ (ꝛ vi
debit̄ dn̄s i glo. ſua) i q̄ iudicabit. Marci. xiij. Tūc vide
būt fi. ho. ve. i nu. cū v̄tute mul. ꝛ gl̄ia hec aūt dn̄i gl̄ia poſ
ſet nos terrere. niſi ꝑcedentē ei⁹ benignitatē recoleremus
vñ ſequit̄ de ea (reſpexit i orationē humiliū) q. d. ſicut dr̄
Prouerbi. vj. zelus ꝛ furor viri nō ꝑcet in die vindicte nec
acq̄eſcet cuiuſq̄ ꝑcib⁹ ſ̄ añq̄ veniat dies illa (re. i oratio.)
nō oīm ſ̄ (humiliū.) Eccli. xxxv. Oratio humiliātis ſe nu
bes penetrabit (ꝛ nō ſpre. ꝑ. eoꝝ) Eccli. xxxv. Nō deſpici
et ꝑces pupilli. iō dr̄ Joel. ij. Cōgregate puulos ꝛ ſuggen
tes vbera. ꝛ q2 hec bona ſunt ꝛ vtilia (Scribāt̄ hec) nō in
talib⁹ lapideis ſ̄ i tabulis cordis. Et no. ꝙ nō dicit a q̄ ſcri

Q
Quare de bonis nr̄is nō debemus efferri ſeu gloriari.

banť qꝛ ſpūſſanct⁹ ſcribit i corde. Job.xxxj. Librū ſcribat ipe q̄ iudicat p̄dicatoꝛ etiā ſcribit pš.lingua m.cala ſcri.ij. Coꝛ.iij. Epl'a nr̄a vos eſtis ſcpte in cordib⁹ nr̄is nō autē ſcribunť in cordib⁹ oim ſed ſolū (i generatiōe altera) in q̄ facta ē mutatio dextere excelſi.ſ.i generatiōe iuſtoꝝ. de q̄ in pš.generatio rectoꝝ bn̄diceť.⁊ alibi hec ē generatio q̄rēn.do.ē autē generatio q̄ nō ē altera nec a malo ſuo mutata:de qua Prouerbi.xxx. Generatio q̄ ꝓ dentib⁹ gladios hꝫ hec autē ſcptura excitat memoriā ad laudandū deum. vn̄ ſequiť (⁊ ppl's q̄ cre.lau.do.) creať aūt ppl's ꝑ penitentiā.i.de nihilo aliq̄d efficiť.qꝛ pctm̄ et pctōꝛ nihil ſūt Eze.xxviij. Nihili fact⁹ es ⁊ nō eris i ꝑpetuū.iō aūt laudabit dn̄m (qm̄ ꝓſpexit).i.ꝓcul aſpexit longe poſitos pctōres pš.lō.a pec.ſalus. Prouerbio.xv. Lōge ē dn̄s ab ipijs (de excel.ſā.ſuo) .i.de celo vt ſupra vl' excelſū ſanctū ſuū vocat bonū p̄latū.de q̄ reſpicit dn̄s ppl'm qn̄ ꝑ eum docet eos ⁊ exēplo iformat (ſācto) dicit ad dr̄iam nō ſācti (ſuo) ad dr̄iam nō ſui qꝛ multa ſūt excelſa q̄ nec ſancta nec dn̄i ſūt.ſcꝫ faſtus ⁊ ſupbia p̄latoꝝ.de qb⁹.iij. Regū.iij. dilexit ſalomō dn̄m ambulās i p̄ceptis dauid pr̄is ſui excepto ꝙ in excelſis imolabat ⁊ accēdebat thimiama. Ezec.xx. Dixi ad eos q̄d ē excelſū ad qd̄ vos igredimini. Ezec.xviij. In montib⁹ nō comedere h̄ ꝓhibuit dn̄s qꝛ ibi ſūt paſcua diaboli ſc̄m illud Job.xl. Huic mōtes herbas ferūt (dn̄s de ce.i ter.aſpexit) expō ē p̄cedētis ſiue ad l'ram Moraliť exponať ⁊ hoc (vt audi.ge.cōpeditoꝝ) cōpedib⁹ pctōꝝ vt ſupra dictū ē (⁊ ſolueret) a pctis (filios interēp.) imitatores pctōꝝ q̄ pctis interēpti ſūt gladio pcti Eccli.xxv. qua ſi rūphea bis acuta ois iniq̄tas. vl' cōpedes poſſum⁹ dicere difficultates bn̄ operādi vl' reſiſtēdi malo. ⁊ pn̄t aſſigri x.ſ. igr̄atia ipotētia:corruptō:negligētia:laſſitudo:hoſtiū ipugnatio:praua ꝯſuetudo:coactio:timoꝛ:mala ſocietas q̄ notanť hijs verſib⁹ Ignoro: neq̄o:corrūpoꝛ: negligoꝛ: laſſoꝛ. Hoſte: p̄moꝛ:ꝯſuetus agoꝛ:timeo ſocius ſum (ig̃ro) Job.viij. Heſterni q̄ppe ſum⁹ ⁊ ignoramus. Roma.viij. Quid orem⁹ ſicut oꝫ neſcim⁹ (neq̄o) .ij. Coꝛ.iij. Nō ꝙ ſufficiētes ſum⁹ cogitare aliq̄d a nobis.quaſi ex nobis: Joh.xv. Sine me nihil poteſtis facere (corrūpoꝛ) Eccli.viij. Memēto qꝛ oēs i corruptiōe ſum⁹. Sap.ix. Corpus qd̄ corrūpiť aggrauat aiam (negligo) Eccli.vij. De negligētia purgat te cū paucis (Laſſoꝛ) .ij. Corin.j. Supra modū grauati ſum⁹ ſ.v̄tutē ita vt tederet nos viuere (hoſte p̄moꝛ) .ij. Para.xx. In nobis nō ē tāta fortitudo vt poſſimus huic multitudini reſiſtere (ꝯſuetus) Iud.ij. Nec dimiſerūt viā duriſſimā ꝑ quā ambulare ꝯſueuerāt (agoꝛ) .i.ducoꝛ. Rom.vij. Video aliā legē i mēbris meis repu.le.mētis mee.⁊ ſupra qd̄ odi illud facio (timeo) pš. Incenſa igni ⁊ ſuffoſa ibi dicit Glo.ꝙ oē pctm̄ ꝓuenit aut ex amore male incendēte aut ex timore male humiliāte Mathei x. Nolite timere eos q̄ occidūt corpus (ſoci⁹ ſum).ſ.maloꝝ pš.cū ꝑuerſo ꝑuerteris pš.ꝯmixti ſūt inter gentes ⁊ didi.o.coꝝ ſequiť expoſitio pſalmi (⁊ ſol.fi.in terempt.) ad q̄d (vt annū.i ſy.no.dn̄i ⁊ lau.ei⁹ in ir'lm) ex hoc ſequiť ꝙ añq̄ꝫ hō p̄dicet ⁊ annūciet debet ſolui a pctis.qꝛ nō ē ſpecioſa laus in ore pctōris. Eccli.xv.pš.pctōri dixit de⁹ quare tu enar.iu.meā ⁊c̄.ꝑ (ſyon ⁊ ir'lm) intelligiť eccl'ia vt ſupra dictū ē vel ꝑ (ſyon) itelligiť aīa q̄ ad ptē ei⁹ cogitiuā ꝑ (ieruſalē) ipa aīa quo ad effectū ſyon eīn ſpecula interp̄tať ir'lm pacis viſio ſ vbi ē hodie aīa pacifica cui annunciari poſſit nomē dn̄i Jaco.iiij. Vn̄ bella ⁊ lites i nobis:nonne ex ꝯcupiſcētijs nr̄is q̄ militāt i mēbris nr̄is (incōueniēdo ppl'os in vnū ⁊c̄.q.d.tūc ē p̄dicādū cū pacifici ſunt hoīes ⁊ i vnū ꝯgregati. Joel.ij. Vocate cetū ꝯgregate popl'm (⁊ reges) ecce reges inuitanť ad ſmones: ſ qꝛ nō veniūt. iō ꝯtingit illud. Eſai.v. Captiu⁹ duct⁹ popul⁹ me⁹ qꝛ nō habuit ſciam ⁊ nobiles ei⁹ interierūt fame ⁊c̄. vl' ſic (in cōueniēdo ⁊c̄.) q.d.tūc poſſunt p̄dicare efficaci⁹:cū religionē itrauerint vbi fuerūt ꝯuētus p̄dicatoꝝ ſicut apl'i añq̄ꝫ p̄dicarēt ꝯgregati ſunt in vnū ꝯuētū ſub xp̄o ꝑore quē cum ſuo ꝯuētu qꝛ ꝯ mundū p̄dicabāt mūdus odio hēbat. vn̄ in capitulo ſuo p̄dicās ꝯuētui ſuo dicebat eis Joh.xv. Si mūdus vos odit ſcitote qꝛ me ꝑoreꝫ vobis odio habuit.⁊ hn̄

R

Nota decēꝫ cōpedes ſiue difficultates bn̄ operādi. Verſus.

dicit (incōueniēdo ppl'os in vnū ⁊ re.) qꝛ in talib⁹ ꝯuentibus ꝯueniūt tā de populari q̄ꝫ de regali genere (vt ſuiāt dn̄o (cui ſeruire regnare ē multi eīn ſunt q̄ nolūt ſic cōuenire vt ſeruiāt (dn̄o) ſ ꝑ mundū ſperſi ad colligēdas paleas ſuiūt pharaoni q̄dā v̄o ſuo vētri ſicut dicit apl'us Roma.xvj. Huiōi xp̄o dn̄o nō ſuiūt:ſ ſuo ventri: q̄dā autēꝫ mām̄one Math.vij. Nō poteſtis deo ſuire ⁊ mām̄one. ⁊ Eccleſiaſti.x.dr̄ pecunie obediūt oīa ex hijs duabus ꝓpoſitionibus videť ſequi ꝙ nō eſt qui ſeruiat deo. Non ē q̄ faciat bonū non ē vſq̄ꝫ ad vnum.

¶ Reſpondit ei in via virtutis ſue paucitatem dierū meoꝝ nuncia mihi. 24

¶ Reſpondit ei) Quarta pars vbi breuitatē ſuā diuine cōferēs eternitati illā trāſiturā ⁊ iſtā mā ſurā aſſerit Sꝫ h̄ de xp̄o Allegorice exponam⁹ vt de xp̄o dicať (rn̄dit ei).ſ.domino pr̄i mittēti eū ad paſſionē (i via v̄tu.ſue).ſ.in viā humilitat̄ q̄ fuit ꝓprie v̄tus ſua (paucitatē die.meo.nū.mi.) q.d.dona mihi vt adhuc paucꝭ dieb⁹ viuā.h̄ fuit qn̄ dixit Mathe.xxvj. Si poſſibile ē trāſeat a me calix iſte. ſ qꝛ ibi addidit. Verūtn̄ nō ſic ego volo.ſ ſic tu bene hic additur quod dicit.

Allegorice de xp̄o.

¶ Ne reuoces me in dimidio dierū meoꝝ in generatione ⁊ generationē anni tui. 25

¶ Di.m.) q.d.ſi tu vis vt ego bibā calicē mortis (ne reuoces me) a morte vt viuā vlteri⁹ in hac vita.i qua ſūt dies ſemipleni ⁊ dimidij ſ ꝑ hāc tp̄alē mortē ad vitā eternā me ꝑducas:de qua ſequiť (i gn̄a.⁊ ge.an.t.).i.in eternū poſtq̄ꝫ v̄o de ſe fecit mētionē ꝯpetēter de mr̄e ſua ſbiūgit dicens

¶ Initio tu domine terram fundaſti:⁊ opa manuum tuarū ſunt celi.

¶ Initio).i.añq̄ꝫ ego carnē aſſumerē (tu dn̄e) pr̄ (ter.fū.) 26
.i.beatā virginē d̄ q̄ dr̄ in pš.terra dedit fructū ſuū quā fūdauit de⁹ in fide ⁊ moꝝ ꝯſtātia.vn̄ de ipſa ſic fundata bn̄ exponiť qd̄ dicit Eccli.j. Terra ieternum ſtat ⁊ Cañ.vij. ſtatura t.aſſil'ata ē palme palma i eſtate ⁊ i hyeme aſſidue ſuat virorē folioꝝ.ſic btā v̄go i aduerſitate ⁊ ꝓſperitate virorē fidei ⁊ aliarum virtutum ſeruauit (⁊ opa ma.tuarū ſunt celi).i.apl'i.de q̄bus pš. Celi enarrant gloriam dei.

¶ Ipſi peribunt tu autē permanes ⁊ omēs ſicut veſtimentū veteraſcēt. 27

¶ Peribūt.i.occidēť ſc̄m ꝙ d̄ xp̄o dr̄ Eſai.lvij. Juſt⁹ perit ⁊ nō ē q̄ recogitet i corde ſuo (tu aūt ꝑma.) imortalis (⁊ oēs) illi celi.ſ.apl'i ⁊ alij ſācti (ſicut veſtimē.vete.) q̄ꝫtū ad corpa q̄ ſicut veſtis ꝯſumunť ⁊ i cinerē redigēť ſ tn̄ in reſurrectiōe glorioſiores reſurgent vnde ſequitur.

¶ Et ſicut opertoriū mutabis eos ⁊ mutabūtur:tu aūt idē ipſe es ⁊ āni tui n̄ deficiēt 28

¶ Et ſi.opoꝛ.muta.eos) vel ſicut palliū ſc̄m aliā l'ram palliū vel optoriū mutať i ſolēnitatibus magnis ⁊ glorioſius et ſplendidius ſumitur.ita in die ſolenni in reſurrectione corruptibile hoc corpus ⁊ corruptum induet incorruptionem et mortale ⁊ mortuum induet immortalitatē ⁊ quod ſeminatū ē ⁊ putrefactū i ignobilitate ſurget i gloria.et qꝛ quidā reſurgēt q̄ nō habebūt hāc gloriā:vt meli⁹ exp̄mat addit (⁊ mutabūť) i meli⁹.j. Coꝛ.xv. Omēs q̄dē reſurgem⁹.ſ nō omēs imutabimur (tu aūt idē ipe es) .i.tu ipe es (ideꝫ).i.inuariabilis qꝛ in te nec mō min⁹ habes glie nec tūc magis habebis ⁊ qd̄ hēs ⁊ hēbis:ſine fine hēbis (qꝛ ⁊ anni tui nō deficiēt) nec ſoli apl'i h̄ hēbāt.ſ ⁊ omnes fideles q̄ ꝑ eos ad fidem conuerſi in fide ⁊ charitate ꝑſeuerabūt vnde ſubiungit concluſionem.

¶ Filii ſeruoꝝ tuoꝝ habitabūt:⁊ ſemē eorum in ſeculū dirigetur. 29

¶ Fi.ſ.t.).i.apl'oꝝ q̄ ꝑ euāgelium genuerūt filios chriſto (habitabūt) in patria vbi ē vera habitatio hic eīn ſum⁹ hoſpites ⁊ aduene (⁊ ſemen eoꝝ) ſeruoꝝ (in ſeculum) id eſt in eternū dirigeť) poteſt exponi ſc̄m gloſas de eccleſia (reſpondit ei in via ⁊c̄. ſupra dictum eſt vt edificauit dominus ſyon vt populi.et reges annuncient laudē eius in hic

De eccleſia expōit ſic.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ruſalē.i.in eccl'ia ꝛ ipſa ierūſalē vel laus ei⁹.ſ.dei.i. multitudo laudantiū eū in ierl'm .eccleſia.ſ.generalis (rn̄dit ei) ꝓ omīb⁹ q̄ ei attribuit agendo gr̄as:bn̄ oꝑando:bn̄ credēdo.ecce q̄s ꝛ cui rn̄dit ꝛ vbi (in via virtu.ſue).i.in fide xp̄i q̄ eſt via veritas ꝛ vita. Jo.xiiij. Via virtutis noſtre in exemplo in p̄nti in futuro erit vita in p̄mio ꝛ veritas in promiſſo. Via virtutis noſtre fuit xp̄us poſt reſurrectionem cū eī prius infirmi eſſem⁹ virtute ſua ꝛ paſſionis ſue fide fortes effecti ſumus:nō ex meritis noſtris. ꝛ q: q̄dam heretici.ſ.donatiſte dicebāt eccl'iam eſſe deſiturā:orat ad deum vt eam ſuꝑ hoc certificet dicens (paucitatē die.m.nū. mihi) q̄ pauci ſunt ſm quorundā opinionē.ſuꝑ h' certificauit eam dn̄s cū ait Math.in fi.vobiſcū ſum vſq3 ad cōſummatianē ſeculi. Eccl'ia ergo certa q durabit vſq3 ad finem ſeculi orat etiā vt eternitati adiungat' poſt iſtos dies q̄ omnes pauci ſunt ꝛ dimidij ꝛ imꝑfecti reſpectu eternitatis:vn̄ dicit (ne reuo.me in di.die.meo.).i.ad iſtos dies meos imꝑfectos reſpectu eternitatis quin.ſ.reducar ꝛ adiungar eternitati tue non dimidier nō finiar in eis ſed cōſumer ꝛ ꝑficiar in eternitate q̄ cōplectit' p̄ſentia:p̄terita ꝛ futura. ꝛ hoc eſt (ne reuo.me in di. die.m.).ſ.vt in iſtis diebus dimidijs deſinam eſſe:ſ adiungar annis tuis (q̄ anni.t.).i.eternitas tua erit (in generatiōe ꝛ genera.).i.ineternū fuit etiā ab eterno. vnde ꝛ ſequit' (initio tu do.terr.fun.).i.initio ſeculi creaſti terrā quatuor.ſ.elementa ꝛ ita fuiſti ante hoc initiū ꝛ ita ab eterno (ꝛ oꝑa ma.t.ſunt ce.) ſidereū ꝛ aereum. vnde aliq̄ v̄bo domini celi firmati ſunt ſ quare nō dixit opus manuū tuaꝝ eſt terra ſicut de celis dixit:iō.ſ.q: ſpecialius ꝛ pulcrius eluceſcit opus dn̄i in celo ꝑ ſtellas ꝛ alia q̄3 in terra (ipſi).ſ.celi aerei (peribunt) de hac forma quā modo habent q: aer iſte nubiloſus tantum cremabit' quantū peccata hoīm aſcenderunt ſimilit' ꝛ terra (ꝛ omnes).ſ.celi aerei ꝛ etiā homines (ſicut veſti. veteraſ.) corpus veſtimentū eſt anime qđ veteraſcit ꝛ putreſcit ſ nouum fiet qn̄ hoc mortale induet immortalitatē vt ſupra dictū eſt (ꝛ ſicut opertoriū mut.eos) ad l'ram celos vocat opertoriū q: omnia operiunt. vn̄ ethnicus:ꝛ qđ tegit omnia celum (vel oꝑtoriū).i.corp⁹ qđ tegit animaꝫ ꝛ hec omnia mutabunt':ſicut aūt dei eternitatem ex eo q a ſe creata p̄ceſſit oſtendit ita eandē monſtrat ex eo q p⁹ illa mutata manebit. vnde dicit (tu au.idē ipſe es ꝛ an .t. nō deſi.) ꝛ q̄ erunt in illa eternitate (filij ſeru.t.nō ha.ꝛc̄.)

Moral'r de penitente.

¶ Moraliter. hic loquit' de penitente agens de eternitate ꝓ ei⁹ deſiderio p̄nia agit' ꝛ de eo dicit (rn̄dit ei).i.dn̄o (in via virtutis ſue).i.in via p̄nie q̄ eſt via triū dierū in deſerto. Exo.v. vbi dicit' de⁹ hebreoꝝ vocauit nos vt eam⁹ viā trium dierū in ſolitudinem ꝛ ſacrificem⁹ dn̄o deo nr̄o .et dicit' p̄nia via virtutis q: ſine v̄tute magna nō pōt q̄s eaꝫ aggredi aut ꝑambulare. vn̄ Exo.iiij. Scio q non dimittet vos rex egypti.i.dyabol⁹ vt eatis niſi ꝑ manū validā. Reſpondere tandē oꝑtebit dn̄o in iudicio: et q̄ h' bn̄ rn̄det in via virtutis:ſecure reſpondere poterit in iudicio. vn̄ dicit Abac.ij. Suꝑ cuſtodiā meā ſtabo ꝛ figā gradū ſuꝑ munitionē ꝛ cōtemplabor vt videam q̄d dicat' mihi ꝛ q̄d rn̄deam ad arguentē.iō d' in p̄s. Jocund⁹ hō q̄ miſ. ꝛ co.diſp. ſer.ſu.in iudicio. ꝛ q̄a nō ſufficit p̄niam agere de cōmiſſis: niſi etiam ꝯmittere deſiſtat q̄s peccata ꝛ ad hoc p̄cipue valet memoria mortis.ſm illud Eccl'i.vij.memorare nouiſſima tua ꝛ ineternū nō peccabis. vn̄ ſubdit (paucitatē dierꝫ meoꝝ).i.q cito moriturus ſum (nūcia mihi) p̄s.notū fac mihi dn̄e finē meū.plato:ſumma p̄hia eſt aſſidua mort' cogitatio.cū aūt cogitat penitens q cito moriturus ſit timet ne ei nō ſufficiat tp̄s ſuū ad peragendā p̄niam. vn̄ ſpaciuꝫ penitentie petit dicens (ne reuo.me) ab hac vita (in dimidio dierū.m.).q.d.ſuſtine q impleam dies p̄nie.q: vtiles valde ſunt mihi.zach.iiij. Quis cōtempſit dies ꝑuos: nō fuit paul⁹ reuocat⁹ in dimidio dierꝫ ſuoꝝ.q̄ dixit.ij. thim.iiij.bonū certamen certaui curſum cōſummaui.ꝯtrū d' in p̄s.de impijs viri ſanguinū ꝛ doloſi nō dimidiabūt dies ſuos. ꝛ merito petit ſpaciū p̄nie q: quantūcūq3 tp̄is habeat ad agendū p̄niam nihil eſt in reſpectu eternitatis p̄mij. iuxta illud Ro.viij. Nō ſunt digne ꝛc̄. vn̄ addit (in genera. ꝛ ge.anni.t.).ſ.anni gl'ie de q̄bus in p̄s.cogitaui dies antiq̄s ꝛ an.eter.in.m.ha. ꝛ ne forte de ſe q̄s cōfidat ꝛ p̄ſumat q ꝓpria v̄tute poſſit ꝑuenire ad hanc eternitatem bn̄ ſubiungit (initio tu dn̄e ter.fun.) ꝑ terrā intelligit' natura hoīs q̄ de terra fact⁹ eſt ſm corp⁹ ꝛ ſm animā van⁹ ē ꝛ inſtabilis ſicut d' Gen̄.j. q erat inanis ꝛ vacua.hāc aūt dn̄s fundauit ꝛ cōfortauit (initio) vite hoīs qn̄ ꝑ baptiſmū regeneratus eſt ꝛ in fide fundat⁹. vel (initio) fundat terram cū peccatorē inſtabilē p̄mam gr̄am infundendo ſtabilire fundatur. Hebr.xiij.bonū eſt gratia ſtabilire cor nō eſcis que nō ꝓfuerunt ambulantibus in eis (ꝛ oꝑa ma.tu.ſunt celi).i. celeſtes viri. Phil'.ij. Deus eī eſt q̄ oꝑat' in nobis ꝛ velle ꝛ ꝑficere ꝓ bona voluntate. Non ergo de hoc debent gloriari vel preſumere q: ſi ſibi relinquantur nihil erunt. vn̄ ſequit' (ipſi).ſ.ſibi pure relicti.ipſe ꝓnomē eſt ꝛ ſignat merē ſubſtantiā. vn̄ hn̄ pōt notare naturā hoīs purā ſine gratia.ideo bn̄ dicit (ipſi) ita puri ſine gratia ꝛ dei adiutorio: (peribunt tu aūt) in teipſo (ꝑmanebis) Boeti⁹.ſtabiliſq3 manens dat cuncta moueri. ꝛ qđ dixit (ipſi peribunt) nō ita q̄buſdam conuenit q alijs non conueniat. vnde generaliter ſubdit (ꝛ oēs ſicut veſti.veteraſ.) vetuſtate peccati de qua.j.Co.v. Expurgate vetus fermentū vt ſitis no. cōſperſio.exemplū de his poſſumus habere in petro q̄ de ſe p̄ſumpſit dicens. ꝛ ſi oportuerit me mori tecum:nō te negabo.ſed poſtea ipſe ſibi relictus perijt quando ad vocē ancille xp̄m negauit.poſtmodū aūt reſpexit eum de⁹ ꝛ penitens fleuit amare.ſicut dicit' Luc.xxij. ꝛ qui perierat reuixit.ſic multi ꝑ penitentiā. vn̄ poſt hec omnia adiūgit (et ſicut opertorium muta.eos) opertorium eſt cōfeſſio vl' penitentia qua operimur peccata.p̄s.beati quoꝝ remiſſe ſūt iniquitates ꝛ quo.tec.ſunt peccata.ſ.per p̄niam que d' domus ꝓtegens turpitudinē. Eccl'i.xxix. Deu.xxiij.egeſta humo opies quo releuat⁹ es mutabis eos de malo in bonuꝫ vel a non eſſe in eſſe.hec eſt mutatio dextere excelſi (ꝛ mutabunt').i.manebunt in mutatōne q: quoſdam mutat dominus nec tn̄ ipſi mutant'.ſicut ram⁹ rigidus ꝛ inflexibilis qn̄q3 ꝑ violentiam flectit' ſed cum ſibi relinquit'. redit ad p̄mum ſtatuꝫ.nō ſic de iacob.de quo dicit dn̄s Gen̄.xxvij. Benedixi ei a erit benedict⁹ (tu aūt idē ipſe es) Mal'.iij. Ego dn̄s ꝛ nō mutor. Numeri.xxiij. Nō eſt de⁹ quaſi hō vt mentiat' nec vt fili⁹ hoīs vt mutet' (ꝛ anni tui nō deficient).ſ.anni miſcđie ꝛ iuſticie.ꝑmi quo ad bonos ꝛ iuſtos alij quo ad impios. Eſa.lj. Salus mea in ſempiternū erit. ꝛ iuſticia mea in generatione ꝛ generationem (filij ſeruoꝝ tuoꝝ habitabunt) ecce hylaris ꝯcluſio.ſicut in omni pſal. p̄niali (filij).i.imitatores (ſeruoꝝ tuoꝝ).i.ſctōꝝ (habitabunt) in ipſo do.ſupra eſto mihi in deū ꝓtectorem ꝛ i do. refu. vel (habitabunt) in celo empyreo. vel cum xp̄o hoīe. Joh.xij. Vbi ego ſum illic ꝛ miniſter meus erit. ꝛ hoc erit merito operum ſuorum. vnde ſequit' (ꝛ ſemen eorum).id eſt operatio eorum (in ſeculum) id eſt ineternum (dirigetur) ad accipiendum premium. Apo.xiiij.opera illoruꝫ ſequuntur illos. Gal'.vj. Que ſeminauerit homo hec ꝛ metet. Eccl'i.xliiij. Cū ſemine ipſorum.ſ.iuſtorum perſeuerauit bona hereditas.ſ.hereditaſ celeſtis patrie.ad quā nos perducat miſericordia xp̄i Amen. Notandū autem q eſt opertorium bonum ꝛ opertorium malū multiplex. Opertorium bonum.

x Oꝑtoriū bonū ꝛ malum multiplex.

¶ Charitas. Prouer.x. Vniuerſa delicta oꝑit charitas.
¶ Penitentia Joſ.ij. Operuitq3 eos ſtipula lini.
¶ Cultus dei. Eſa.xxviij. Pallium breue vtrunq3 operire non poteſt.
¶ Verecūdia. Gen̄.xxiiij. At illa tollēs cito palliū oꝑuit ſe.
¶ Figura legis.j. Reg.xxviij. Vir ſenex aſcēdit ꝛ ipſe amictus eſt pallio.
¶ Cōſolatio. Jon̄.iiij. Sibimet fecit vmbraculum.
¶ Silentiū. Nūe.xix. Vas qđ nō habuit oꝑculū aut ꝛc̄.
¶ Tribulatio. Geneſ. vij. Operti ſunt omnes montes ſb vniuerſo celo.
¶ Gloria dn̄i. Numeri.ix. Operuit illud nubes. ꝛ.xiiij.apparuit gl'ia dn̄i ſuꝑ tectum federis.

¶ Opertorium v̄o malum.

¶ Culpe.ſ. ypocriſis.zach. xiij. Non operient' pallio ſaccino vt mentiatur.

Ignorantie. Exo.xix. Nubes denſiſſima operuit montē
Pene. Eſa.xiiij. Subter te ſternet tynea ꝛ operimentū
tuum erūt vermes.

Pš.cij. **Pſalmus CII**

Benedic anima mea dño ꝛ omnia q̄ intra me ſunt nomini ſancto eius.

Titulꝰ (pš. ipſi dauid) In p̄cedenti egit ꝓpheta de remiſſione pctōꝝ: ꝛ ſicut poſt ſubmerſionē egyptioꝝ cantauit moy. ꝛ ois ppl's canticū dño. Exo.xv. ſicut poſt euaſionē maris rubri .i. peti ꝛ ſpūalē ſubuerſionē dyaboli hortat̃ in h̄ pš. ꝓpheta ad grāꝝ actōnē ꝛ monet oēs creaturas ad laudē dei: ꝛ eſt ſenſus tituli talis (pš iſte) .i. laudes q̄ in h̄ pš. continent̃ attribuit̃ (ipſi dauid) .i. xp̄o cui nr̄as bonas opatiōes oēs debemꝰ attribuere. Intentio eſt monere ad laudandū deū. Modꝰ tripartitꝰ eſt pš. Primo hortat̃ benedicere deū p̄ beneficia ſibi a deo collata. Scdo p̄ ea que antiquis cōtulit ꝛ poſteris eſt collaturꝰ ibi (faciens miſericor.) Tercio p̄ celeſtes ꝛ oēs alias creaturas ibi (bñdicite dño) ꝛ eſt pš. iſte totꝰ moralis. totꝰ ergo hō animā ſuā hortans ad bñdicendū deū: vel ſupior ps aie .i. rō inferiorē dicit (bñdic ani.m.d.) Thob.xiij. Anima mea benedic dñm qm̄ liberauit irl'm ciuitatē ſuā a cūctis tribulatōibꝰ eiꝰ. Idē expreſſius reppetit dicens (ꝛ oia q̄ int.me ſt̄) ſupple bñdicite (noi ſctō eiꝰ) oia dicit vt ois cogitatio: oēs vires cōſonēt laudē (q̄ intra me ſūt) nō dicit q̄ extra ſ (q̄ intra) q2 cor euagans ad exteriora nō p̄t laudare dñm. alia lr̄a (oia viſ.m.) Eſa.xxvj. Aīa mea deſiderabit te in nocte ſed in ſpū meo in p̄cordijs meis de mane vigilabo ad te (noi ſā.) ab effcū q2 ſctificat. nomē ſctm̄ ē ih̄s .i. ſaluator ſ cū dñs ita dānet ſic ſaluat iuſtos. cur nō noiat̃ dānator ſicꝫ ſaluator. Solo. Intētio nomē ipoit opi. dñs aūt n̄ intēdit dānare: ſ inuitꝰ cogit̃ a pctis impioꝝ. vn̄ dicit Eſa.j heu cōſolabor ſup hoſtibꝰ meis ꝛ vindicabor de inimicis meis. vel ſic pōt legi (ꝛ oia q̄ intra me ſt̄) .i. oēs dotes nature ꝛ gratie q̄ p̄ſtant materiā laudis diuine: ſ q̄re nō ſi'r exteriora .ſ. temporalia. Solo. q2 licꝫ illa ſigna ſint miſc̄dię dei. iteriora tn̄ potiora bona ſunt hominis ꝛ ſola. vn̄ i pš. Omnis gloria filie regis ab intus.

2 **Benedic anima mea dño: ꝛ noli obliuiſci omnes retributiones eiꝰ.**

(Bñdic) iſtud repetit q2 nō ſufficit tm̄ ſemel laudare. vl'
A iō d2 bis. q2 ꝓpter duas virtutes aie .ſ. cognitiuā ꝛ opatiuā
Quare dicit j. Coꝛ.xiiij. Pſallā ſpū pſallā ꝛ mente. vl' q2 in dño duo ſt̄
bis benedic. laudanda .ſ. eiꝰ eſſe ꝛ eiꝰ agere. ꝛ in eſſentia duo .ſ. natura ꝛ pſona: ꝛ in agere duo .ſ. creatio ꝛ recreatio. vel q2 in eo laudanda ſunt mia ꝛ iuſticia: vel grā quā dat i p̄n̄ti ꝛ glia quā dabit in futuro (ꝛ noli obli.) ſicut Deut.xxxij. d2 oblitꝰ es dñi creatoris tui. Hiere.ij. Nūq̄d obliuiſcit̃ ꝟgo ornamēti ſui. ꝛ ſequit̃ ppl's ꝟo meꝰ oblitꝰ eſt mei diebꝰ innumerꝭ. hec ꝟgo eſt aīa xp̄o deſponſata. ij. Coꝛ.x. Deſpondi vos vni viro ꝟginē caſtā exhibere xp̄o (oēs) dicit q2 multe ſūt. (retri.e.) que ipſe tibi retribuit bona ꝓ malis reddendo. cogita ergo quot mala feceris ꝛ inde videbis retributiōes dei q̄ te nō damnauit ſed ad pniam expectauit ꝛ multa bona tibi retribuit. pš. q̄d retribuā dño ꝓ om. q̄ ret.mihi. vel
B (retributiones ſunt) iterate .i. frequentes donatiōes ꝛ cō
De donatōi donatōes. has nō debemꝰ obliuiſci. Eſa.xliiij. in fi. Nō ob
bus dī eiuſq̃ liuiſcaris mei. deleui cm̄ vt nubē iniquitates .t. ꝛ quaſi ne
bñficijs mlt̄ı bulā peccata tua. hoc eſt qd̄ h̄ ſequit̃.

3 **Qui ꝓpiciat̃ omnibꝰ iniquitatibꝰ tuis: q̄ ſanat omnes infirmitates tuas.**

(Qui ꝓpi.omni.iniq̄.tu.) hoc eſt primū donum .ſ. venia peccatorum. Eſa.xliij. Ego ſum ego ſum ipſe qui deleo iniquitates tuas. ꝓpter me. ꝛ peccatoꝝ .t. nō recordabor. ꝛ dicit (omnibꝰ) vn̄ ſumit̃ argumentū q̄ ſimul dimittūt oīa. Mich.vl. Deponet iniq̄tates noſtras ꝛ ꝓiciet in ꝓfundū maris oia pctā nr̄a. mare ē pnia in q̄ ſbmergunt̃ egyptij .i. peccata ꝛ demones. peccatū aūt duo mala fecit. vnū ē qd̄ obligat ad penā eternā. ſcd̄m eſt qd̄ vulnerat ꝛ debilitat animā vt impotens ſit ad bonum. vnde non ſufficit vt dimittat̃ niſi vt vulnꝰ curet̃. ꝓpter hoc bene ſequit̃ (q̄ ſa.o. iniqui.t.) ecce ſecundū donū .ſ. curatio vulneruꝫ ꝛ infirmitatū. h̄ facit ſamaritanꝰ noſter .i. xp̄s cuſtos noſter. Luc.x. Alligauit vulnera eius q̄ vulneratꝰ fuerat a latronibꝰ ſed quid eſt q̄ (ſa.omnes infir.) cū apl's dicat .ij. Coꝛ.xij. Uirtus in infirmitate p̄ficit̃. Sol'. loquit̃ hic de anima ꝛ de infirmitatibꝰ eiꝰ quas dñs ſanat lꝫ nō ſanet infirmitates carnis in q̄bꝰ virtꝰ p̄ficit̃. de abraam d2 Ro.iiij. Nō infirmatus eſt in fide. Ro.xiiij. Infirmū in fide aſſumite. oēs dicit q2 infirmitates anime ſunt multe. auaricia eīm eſt q̄ſi ydropiſis aie: ira febris: ſupbia apoſtema: hereſis vel ſimonia lepra. gula boliſmus: luxuria vel fluxus ſeminis gonorea. de qua leui.xv. p̄ totū tiſis inuidia: has oēs infirmitates ſanat dominꝰ in ſeruis ſuis. Exo.xv. Cunctum languorē quē poſui in egypto nō inducā ſuā te. Nec tm̄ ſanator eſt infirmoꝝ. ſed ꝛ reſuſcitator mortuoꝝ. qd̄ eſt. Tercium donum. vel dicit.

C
Qꝫ mltas infirmitates aı̃me ſanat deꝰ pctā remittendo.

Qui redimit de interitu vitā tuā: q̄ coronat te in miſc̄dia ꝛ miſerationibꝰ. 4

(Qui re.de.in.vi.t.) .ſ. p̄cio ſanguinis ſui. Eccl.xx. eſt qui redimat mlta modico p̄cio .ſ. xp̄s ſanguie ſuo. ſ nūq̄d ſanguis xp̄i modicū p̄ciū eſt. j. Coꝛ.vj. Empti eſtis p̄cio magno. Rñſio. magnum eſt valore: modicum quantitate vel ſui reputatōne. ꝛ ſequit̃: ꝛ reſtituet ea in ſeptuplum .i. in ſeptem dotes. de hac redemptione Col'.j. In quo habemꝰ redemptionem ꝛ remiſſionē pctōꝝ. j. Pet.j. nō corruptibilibus auro ꝛ ar. redempti eſtis de vana cōuerſatione vr̄a paterne traditōnis: ſed precioſo ſanguine quaſi agni incōtaminati ꝛ immaculati ih̄u xp̄i. Sic ergo redemit xp̄us de interitu peccati vitam cuiuſlibet anime ſed multi negligūt hanc redemptionē. ſed potius ſe mergūt in interitu. j. Timo.vj. Qui volunt diuites fieri incidunt in tenta. ꝛ in laqueum dyaboli ꝛ deſideria multa que mergunt hoiem in interitu. vel (de interitu) .i. de dyabolo. de quo Iob.xviij. Calcet ſup eum quaſi rex interitus (vitam) .i. grām. q̄ eſt vita anime ꝛ q2 redemptam animā adhuc multa bella infeſtant non ad eius damnū ſed vtilitatem. q2 ex pugna ſequit̃ victoria ꝛ ex victoria corona. bene ſubiungit de quarto dono .ſ. de corona. vnde addit (coro.te.) ꝓ victoria (in miſc̄dia ꝛ miſe.) miſc̄dia d2 in habitu (miſeratio.) in effectu. ſed quare non dicit potius qui coronat te in iuſticia: cum dicat apoſtolꝰ .ij. Thimo.vl. repoſita eſt mihi corona iuſticie quaꝫ reddet dominus in illa die iuſtus iudex. Solutio. miſc̄dia eſt qd̄ dñs ꝓmiſit: iuſticia qd̄ reddidit. vl' ſic ideo dicit̃ coronare in miſericordia: q2 et ſi meritis reddatur illa corona: tamen ex maxima dī miſericordia eſt q̄ ipſe dat gratiam que eſt fundamentum meriti. de hac anime coronatione in figura habetur Heſter.ij. q̄ habuit heſter gratiam ꝛ miſericordiam coram eo ſcilicet coram Aſſuero ꝛ adamauit eam ſuper oēs mulieres ꝛ poſuit dyadema regni in capite eius. per Aſſuerum qui interp̄tat̃ beatus vel beatitudo intelligitur chriſtus. per Heſter quā ſibi deſponſatam coronauit intelligitur anima quam chriſtus de miſericordia deſponſat ſibi per gratiam ꝛ tandem coronabit per gloriam. Oſee.ij. Sponſabo te mihi in miſericordia ꝛ miſerationibus. non ſolum autem coronabitur anima ad decorem: ſed et replebitur ad ſacietatem. vnde addit de quinto dono quod eſt impletio deſideriorum dicens.

Qui replet in bonis deſideriū tuū: renouabit̃ vt aquile iuuentꝰ tua. 5

(Qui replet) id eſt replebit (in bonis) domus dei. de quibus pš. replebimur in bonis do.t. (deſideriū.t.) Prouer.x. Deſiderium ſuum iuſtis dabitur. quid autem deſiderat anima iuſti. vel quo replebitur ipſo deo. quia vt dicit Auguſtinꝰ animam dei capacem nihil minus deo implere poteſt. propter hoc dicit Eſai.xxvj. Anima mea deſiderabit te in nocte. Prouerbiorum vndecimo. Deſiderium iuſtorum omne bonum eſt. id eſt deus. Nec tantum implebitur deſiderium: ſed et ammouebitur omne contrariū. Unde addit de ſexto dono quod carentia maloꝝ ꝛ oīs dif-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf